

Szerkesztőség:
 Templom-utca 14. szám, földszint, jobbra.
 Dímentellen leveleket csak ismert kezű fogadunk el.
 Kéziratokat vissza nem küldünk

Kiadóhivatal:
 Templom-utca 14. szám, földszint, jobbra

Hirdetések díjazás szerint.
 Nagyobb és 5 kr. ünnep- és vasárnap utáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:
 Helyben hához hordva:
 Egész évre 12 frt.
 Fél évre 6 frt.
 Negyed évre 3 frt.
 Egy hóra 1 frt.

Vidékre postán küldve:
 Egész évre 14 frt — kr.
 Fél évre 7 frt — kr.
 Negyed évre 3 frt 50 kr.
 Egy hóra 1 frt 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendők.

Bismarck beszéde.

Arad, január 12.

A nap eseménye: Bismarck nagy beszéde a német birodalmi gyűlés tegnapi ülésében, a hadügyi költségvetés tárgyalása alkalmából. Bismarck azt az elvet hajtogatta, hogy a haderő létszámának gyarapítása és a költségek megszavazása a béke fenntartása érdekében szükséges.

A vas-cancellár beszéde két szempontból érdekel bennünket is igen közelről. Az első az, hogy a lefegyverzési álmokról hosszú időre lemondhatunk. Németországnak nyakig fegyverben kell állania, s így természetesen a többi államok is kénytelenek java erejüket a hadsereg igényeinek kielégítésére fordítani. A ki a hadseregtől most valamit megtagad, az Bismarck szerint hazaáruló. Moltke tudja, hogy mire van szükség. A parlament ehhez nem ért, s ha a hadügyi kormányzat kívánatait megtagadják, a parlamentet egyszerűen szétkergetik. Bismarck mindent a nála megszokott kiméletlenséggel mondta el, s még a kifejezésekben sem volt válogató.

A másik szempont, a melynél fogva a beszéd bennünket különösen érdekel, nem éppen az, hogy Bismarck a monarchiánkkal való barátságot ki-válaló hangsúlyozta, hanem az, hogy Németország egyáltalán nem akar Oroszországnak valami kellemetlenséget okozni, s ennél fogva Bulgáriával nem is törődik. Bismarck egyenesen kimondta, hogy Bulgária neki Hekuba.

Egy szóval Németországnak semmi kedve ahhoz, hogy Oroszországot egyszerű szövetségbe kergesse Franciaországgal, mert Németország nem ismer más várható ellenséget, mint Franciaországot. A francziák meg fogják támadni a németeket, hogy tiz nap múltán-e, vagy tiz esztendő múlva, azt még ma nem lehet tudni. Ez Bismarck szerint a mostani francia kormány maradásától függ, mert jöhet utánna olyan kormány, melynek első dolga a Németország elleni háború lesz. Azt meg kell vallani, hogy Bismarck meggyőző erővel és rendkívül

élénk színezéssel beszélt. A ki most meg nem szavaz mindent Moltkének, az kiteszi Németországot annak, hogy a francziák 1890-ben Berlinben fogják dictálni a békét, s aligha lesznek oly kegyesek, mint a németek voltak 1871-ben, mert Elzász-Lotharingián kívül el fogják venni Hannovert is, s a németeket tönkre tenni 30 esztendőre.

Nem csoda, hogy mikor a vas-cancellár távozott, a künnálló közönség, mely előbb a karzatról hallgatta, élénken megéljenzte. Az ilyen argumentumokkal szemben hiába beszélnek Richter, Windhorst és a többiek. Az esetleges vereség borzalmai oly élénken állította Bismarck a németek elé, hogy a hatás nem maradhat el.

Reánk azonban igen szomorú benyomást tesz a beszéd, saját érdekeink szempontjából, mert semmi kilátást nem nyújt a mindent felémlesztő fegyveres béke megszüntetésére. Ellenkezőleg ez a beszéd mintegy utal bennünket is arra, hogy teljes gondot fordítsunk a készületre.

Németország, Bismarck szavai szerint, nagyra becsüli ugyan szövetségünket, de a beszéd értelme az, hogy Oroszországgal szemben csak bizonyos határig számíthatunk a német barátságra. Németország külpolitikájának egyedüli iránya az, hogy a francziák ne juthassanak szövetséghez, s ennek az iránynak alárendelik az egész kelti kérdést.

A német birodalmi gyűlés most aztán szavazhat, a hogyan neki tetszik. Bismarck előre is kijelentette, hogy szavazatával nem törődnek, hanem appellálnak a népre, hogy a hadsereg császár- legyen-e vagy parlamentáris?

Vén császár, vén cancellár, vén hadügyi miniszter . . . s mégis mennyi erő nyilatkozik beszédeikben.

A kormány és a kiegyezés. A kiegyezési tárgyalások sikertelensége folytán a kormány — hirszerint — a status quo-nak egy évig való fenntartására határozta magát.

Szapáry gróf lemondásához. Szapáry Gyula gróf lemondásáról a bécsi „N. Fr. Presse” mint tényleg megtörtént dologról ír. Szapáry gr. a bécsi lap szerint egész formálisan beadta lemondását a azt tartotta azon magánkihallgatáson is, melyben királyi ő felsége pár nappal ezelőtt Bécsben részesült. Szapáry csak formailag tagja a Tisza-cabinetnek, melynek homogenitása immár teljesen megszűnt. Szapáry régebben viszályban állt Trefort és Széchenyi gr. miniszterekkel s a viszály Tisza közbelepté folytán csak kis részben egyenlített ki. Jelenleg olyanok a körülmények, hogy Szapáry tényleges visszalepése minden pillanatban bekövetkezhetik, amár meg lehet, hogy a nyilvános szakítás egy időre ismét elhalasztatik.

Ezzel szemben a „Pol. Corr.” budapesti levelezője arra utal, hogy a pénzügyminiszter lemondását jelző tudósítások mind Bécsből származnak. Ebből a nevezett levelekből az lehet következtetni, hogy Szapáry grófnak egyáltalán nincs szándéka lemondani, vagy, hogy ez a szándék nem oly erős, hogy már ma szólni lehetne a visszalépéről. Tisza Kálmán csak a legnagyobb szükség esetén szokott megválni miniszterársaitól és barátaitól, és Szapáry gróf megmaradását sokféle körülmények igénylik.

A népfelkelés egyenruházata. A magyar miniszterek legutóbbi bécsi tartózkodása idején a népfelkelés egyenruházatának kérdése is elintézett. Hogy miben állott ezen elintézés, az csak a népfelkelési utasítások kibocsátásakor lesz meg tudható.

Baross Gábor.

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tudósítása. —

Budapest, január 11.

Mikor Kemény Gábor báró közlekedési miniszter és Baross Gábor államtitkár lett, a közvélemény az új emberek működését iránt nem viseltetett nagy várakozással. Kemény volt ugyan már kereskedelmi miniszter, de mit sem árult el abból, hogy a közlekedési ügyekhez is ért, és Barossnak csak azt a bizonyítványt lehetett kiáltani, hogy jó parlamenti szónok és szorgalmas ember. Csakhamar nyílt titokká vált, hogy a tulajdonképeni közlekedési miniszter, Baross, ki szorgalma által rövid idő alatt egészen otthonossá vált ressortjában, ugyanarra, hogy mélyreható aktióktól sem riadt vissza.

Az új miniszternek, mint államtitkárnak legfontosabb ténye, az államvasutak újjászervezése volt és aligha tevédnék, ha feltesszük, hogy e sokat rágalmazott alkotásának közönségeti mai állását. Az utolsó években a közlekedési tárca volt mindenkinek szálka a szemében, mert itt fordultak elő a legtöbb tulkiadások, melyekért a miniszter felelősséget vállalt ugyan, de senki sem volt megelégedve a felelősséggel, miután köztudomású volt, hogy az nem egyéb önfeláldozásnál.

Az olvasónak még élénk emlékezetében lehet, mily nagy port vert fel az elmúlt esztendő végén a kereskedelmi miniszterium palotájának építése körül felmerült tulkiadás, leginkább azért, mert a kereskedelmi miniszter által is beismert mulasztást maga a kereskedelmi miniszterium követte el. E palota építésénél 5—600,000 frt volt a tulkiadás, és mégis általános volt a megdöbbenés, holott a központi pályaudvar kiépítésénél a tulkiadások háromszoros összegre ruktak és ez a kedélyeket távolról sem igazgatta annyira, egyes-egyedül azért, mert bár a közlekedési miniszter vállalta el a felelősséget a tulkiadásokért, köztudomású volt, hogy azokért tulajdonképen egyedül az államvasutak igazgatósága felelős.

A közlekedési miniszteriumnál rendszeresen ismétlődő tulkiadások szükségessé tették elsősorban az államvasutak szervezését olyképpen, hogy a pénzügyi ellenőrzés a kormány, illetőleg a pénzügyminiszter által gyakoroltassék. A másik intézkedés oda irányult, hogy az államvasutak vezetése olyképpen decentralizáltassék, hogy az összes ügyek fonalai egy központban találkozhassanak, de a vezetés megkönnyítessék azáltal, hogy arra több organum gyakorolon befolyást. Ez utóbbi szándék ideje óta a tavalyi nagy hírlapi háborút, mely az államvasutak igazgatójának visszavonulásával végződött, míg az első, t. i. hogy a pénzügyminiszter a közlekedési tárca pénzügyi ellenőrzésére, Kemény báró lemondását utja maga után.

Az államvasutak újjászervezését tehát Baross mint államtitkár hajította végre és Kemény báró egészen passiv viselte magát.

Ma azonban, hogy Baross kinevezetett közlekedési miniszterrel, ezt okvetlenül arra lehet és kell visszavezetni, hogy az általa inaugurált rendszer, mely annyi sok megtámadatásnak volt kitéve, már mutatja a sikernek kézzelfogható jeleit.

Midőn tehát Baross átvette a közlekedési tárca, már eredményekre is hivatkozhatott, melyeket a közlekedési tárca terén elért, tehát az első szakértő közlekedési miniszter.

VÁROSI KÖZÜGYEK.

A januári közgyűlés.

(Első nap.)

I. — január 12.

Egyetlen pad sem volt tres a közgyűlési teremben. Pedig nem is volt valami rendkívüli érdekes tárgy a napirenden, hanem a nagy látogatottságnak az volt a valószínű oka, hogy ez a mai közgyűlés nem is annyira közgyűlés, mint inkább ismerkedési estély volt.

„Azt nem tudom. Nagyon különös ember. Mäskülönbén nagyon közlekeny volt, de e pontról hallgatót. Nem akarta megmondani. Hanem pénze mindig volt, sőt arany pénze. Szaladgált az asszonyok után, játszott nagy összegekben és vesztett gyakran. Legtöbbit foglalkozott a politikával. Emlékszem, hogy egy este valami politikai gyülekezésbe vitt, hol egészen kitűnő beszédet tartott. Legelőbb kapott annyitapsot, mint én a „Beng-lant”-nál, mikor énekelek, vagy helyesebben mondvá szavalom Kakas lord és Tyuk lady utazását . . . Ilyenkor az emberek majd meg-pukkadtak a nev-téstől.”

„Voiro szeretője volt?”
 „Igen . . . de csak egy futtában . . . olyan rövid ideig, hogy nem is számít. Hosszasabban kell róla beszélni, hogy visszaemlékezem rá.”

„Nem volt bizalmas viszonyban a közeli gyogyásztergk alkalmazottjával?”
 „Persze. — Oh, ez a rendőrség! — Meglátogatót, mikor még a Princes-utczában laktam. Ha magasan voltam, reggelentint hozott nekem egy kis doboz fogport és szájvizet. Ezt a fiatal embert megjutalmaztam farszágáért. Képelek csak öt emeletet meg-mászni, és gyakran pihenés nélkül kellett megint leszaladnia.”

„Voltak Voirobok segédei?”
 „Soha. Hiszen ő maga sem dolgozott. Előnyösebbnek tartotta munkáját asszonyoknak átadni.”

„Volt neki állandó szeretője?”
 „Nem, nagyon csapodár volt. Egyhez se ragaszkodott sokáig.”

„Volt-e eselődje vagy más valaki, a ki nála lakott?”
 „Nem. Csak minden csütörtökön jött egy öreg özvegy asszony, azt hiszem, hogy ez volt az egyedüli nő lény, a ki tisztességes indokból lepett szobájába, és takarított és gondozta fehérműit.”

„Tudja ez asszonyunk lakcímét?”
 „Sem nevét, sem lakását. Haum a ház-nép tudhatja.”

„Voltak Voirobok Párisban rokonai? Beszél valaha családjáról?”

„Ilyen dolgokról sohasem volt köztünk szó. Sőt ha most visszagondolok, úgy tetszik nekem, hogy szándékosan kerülte az ilyen beszédet. E szavakat: atya, anyja, sohasem hallottam tőle. Azt kell gondolnom, hogy le-telenczgermek volt.”

„Ismeri revóit, barátait, vagy a kikkel egyébként érintkezett?”

Ma vonultak be először az új városatyák. A legtöbbje fiatal ember és így a közgyűlési terem egészen megifjúdottnak tűnt fel.

Kettő be is mutatta magát. Kunecz Elek és Kerner Péter. Mindkettő kiválóan elegans, ügyes szónok.

A közgyűlés a napirendnek csak felét tárgyalván le, holnap folytatódni fog.

Tudósításunk a következő:

II.
 F á b i á n László főispán elnökle alatt jelen voltak az ülésen: S a l a c z Gyula polgármester I n s t i t u t o r i s Kálmán főjegyző. P a r e c z István és S a r l o t t Domokos tanácsnokok. U r b á n y i János főkapitány. P e r g e r János főjegyzős. V a r j a s s y Lajos aljegyző. Dr. Darányi János. Dr. Jánosy Dömjen, Simay István, Nikolics Péter, Hofbauer Lajos, Reichler Károly, Propst Ferencz, Bing Vilmos, Eckstein György, Rozsnyay Mátvás, Hirschmann József, Laczay József, Varjassy József, Bund Henrik, Stoll Károly, Sallay Béla, Bing Ede, Sonntag Gyula, Sonnenfeld Antal, Elias Armin, Nagy Kálmán, Pálffy Ede, Schüffer Adolf, Rajkay József, Mittner Zsigmond, Wallfisch Armin, Szalay Antal, Herz Miksa, Barkó Ferencz, Lusztig Armin, Dr. Adler Lipót, Barabás Péter, Arkay Kálmán, Reichler Ferencz, Müller Károly, Kerner Péter, Domonkos Lajos, Kunz Elek, Keresztes Gyula, Aggályi Lajos, Fényes Dezso, Friedmann Lajos Ring Lajos, Dániel Kálmán, Veisz Mór, Szelle József, Gyulay István, ifj. Kristyory János, Prodanovics Dóme, Reichler Ede, Tarjány Vilmos, dr. Marschal Lajos, Virágh Lajos, dr. Robitsch Ágost, dr. Weidenfeld István, Millig József, dr. Múlek Lajos, Avarffy Ferencz, dr. Barabás Béla, Péterffy Antal, Vizer Péter, Grünwald Ferencz, Csiky Károly, Wally János, Boros Vida, Andrányi Károly, Heeger Ernő, Hász Sándor, Komjáthy Zsigmond, Reisinger Zsigmond, Hal-may Andor, Rosenthal Jakab, dr. Szathmáry Miklós, Hegedüs László, dr. Pollák Gyula, Bonts Dóme, Lukáts Miklós, dr. Pozsgay Lajos, dr. Schusztler Illés, Schor Albert, Berezy Alajos, Plesch Mór, Klein Sámuel, Remety Fülöpp Károly, Winter Adolf, Mittelmann Bódog, Kristyory Zsigmond, dr. Kapdebo János, dr. Steinhárdt Mór, Weiss David, Scholcz Lajos, Pekár Károly, Kohn Jakab, Neumann Dániel, Don Constantin.

F á b i á n főispán megnyitván az ülést, folytatolag a napirendre tüzti B a r o s s (Gábor közlekedési miniszter intérvényét, melyben kinevezetését tudatja a törvényhatósággal és G y a l o g György vállalkozó körvényét, melyben munkálatai folytatására 1500 frt előleget kér.

A napirend előtt felszólal A r k a y Kálmán s rövid indoklással indítványt nyújtott be az iránt, hogy a miniszterhez felirat in-

„Nem. Csak néha láttam őt a kávéházban egy kicsiny öreg és nagyon közönséges fickóval, a ki olyan szemtelenségeket akart magának irányomban megengedni, melyek nem illettek — nyilvános helyen! Különbben is ki nem állhat az öregeket. Ennek mestere az oka. Rubákat, ebédeket és színházi jegyeket kínált nekem, de én minden közlekedési kísérletet visszautasítottam. Úgy gondolom, hogy a Dauphin-utczában lakott. A házszámot elfelejtetem.”

„Mivel foglalkozott ez ember?”
 „Tökepezés volt. Voiro mindig mondta: Nem helyesen cselekszt, hogy így lenézd. Nem bánád meg. Ennek van pénze. És ha a férfiak iránt fosvány is, de a nők iránt nagyjelkü, sőt pazarló, kivált ha oly csinosak, mint te.”

„Nem tudja ez embernek nevét?”
 „Emlékezni vélek rá, hogy daczára a nagy koráltonbségnek Voiro tegezte őt és Desiré-nek szólította.”

„Mikor látta utoljára?”
 „Körülbelül két hónapja lehet. „Beug-lant”-nál. Mikor dalaimat énekeltem, tányérozni mentem. A kis öreg ott volt és mikor a tányér eleje tartottam fél frankot dobott rá. Ez a díj azok részéről, a kik valamit akarnak; csak kedv adnak ennyit. Az ezüst pénzdarab fél szerelmi vallomás, a közönséges haligató rézpénzt, a habozó udvarló fél francot, a valódi szerelmes öt francot ad. Arany-pénzt nem is lehet látni. Leggyakoribb pénz a tiz centimes. Ellenben a törzsvendégek mit sem adnak.”

Voiro, a ki barátját kísérte, nem is adott semmit; mikor előtte elhaladtam szokásos röpke szólásmódoában egy idősebb hölgyet mutatott be, a ki közte és Detiré közt ült.

„Ez Bandage mama,” mondá, „barátom nagyünnéje, ha valaha sérvtörőre lesz szükséged, hogy egy művészi bukós következményeitől megóvd magadat, csak keresd fel Bandage mamát, üzlete a Nesles-utczában van és ott igen jó hírnévre örvend.”

En természetesen elemtem mellette, a nélkül, hogy szemtelenségeire válaszoltam volna.

„Egy pillanatra kisasszony. Oly okból, melyet ön később fog megtudni, azt a kis öreg asszonyt, a kiről ön beszélt, fel kell találnom Voiroból való kérdés nélkül. Megtudhatom, hogy a személyiség, kit ön Bandage mamának nevezett, csakugyan a Nesles-utczában lakik-e és rögtön idehivatom.”

Az „ARADI KÖZLÖNY” tározója

(Január 13.)

Kényes helyzetek.

(Egy vőlegény és egy asszony.)
 — Az „Aradi Közlöny” eredeti tározója. —
 Ma reggel egy fiatal barátomat látogattam meg, kit, mondatom, nagyon érdekes és kényes helyzetben találtam. Mihelyt beléptem hozzá, azonnal észrevettem, hogy búsul; kérdeztem okát.
 — Hja! kedves barátom! kiálta fel nagyot sóhajtva, ma házasitának.
 — Micsoda!? És ezért te búszulsz?
 — Nem éppen. De hallgass csak meg és itéld meg aztán, nem vagyok-e számaloma méltó ember . . . Leendő nőm gazdag fiatal, szeretetreméltó és csinos; nekem pedig fényes vagyonom volt, de nem maradt belőle csak . . . adósság.
 — De hát jövendőbelidnek gazdag hozományja van?
 — Igen, de hogy az ember házasodhassék, legalább annyijának kell lenni, hogy a háztól elmelessen; de átkozott hitelezőim, kiket csak két vagy három év óta felejték el kifizetni, bárom nappal ezelőtt ki-nyerték azt a jogot, hogy ruháimat is elvihessék; még lovaimat is elvették. Ah, biztos vagyok, hogy jégysesem meghalna, ha tőle elválasztanának. A kegyetlenek csinos kis kocsimat is eltüntették!
 — Micsoda?! Azt a csinos kis kocsi, melylyel a mult nyáron a nagyerdőben anynyiszor átlitunk fel?
 — Azt! Mondd csak, nem vagyok-e szerencsétlen. De még ez nem minden . . .
 — Valóban megijesztés.
 — Mindenki elhagyott, senki sem akar valamit hitelezni. Még a szabó is süket kéresemre. És most ime itt vagyok pénz, ruha, kalap és kocsi nélkül; szolgám sincsen, magam pedig nem mehetek ki. Már üti a tizenegy órá, délben várnak a templomban. Mondd, mit csináljak? Nem vagyok-e egy elvesztett, compromittált, tönkretett ember? Nem marad más hátra, mint agyonlőni magam.
 Ha barátom helyében volnék, megval-lom egy kissé zavarban volnék; de agyon-lőni magam . . . Ilyen boldogságot csak egyszer lehet megtenni, az ember pedig mindennap házasodhatik. Egyébiránt, mint-

hogy zsebemben nincsen 40 vagy 50 forint, a mit fiatal barátomnak kölcsönözhetnék, hogy hitelezőit meglagytva és hogy kivonja magát e zavarból, kényseritve vagyok tőle búcsút venni, őt a gondviselés kegyébe ajánlván.

De minthogy már nála vagyok, barátom megkér, hogy keressék fel egy bizonyos úgynököt, kit egyik harmadrangu aradi kávéházban „Szipoly” urnak neveznek. Ez a csufnév azért nem akadályozza meg, hogy igen szeretetreméltó ember ne legyen. Minthogy nekem is ismerősöm, bizalmasan lépek be hozzá. Az ily előjogoknak meg vannak a maga hátrányai. Belépek a „Szipoly” ur szobájába, a nélkül azonban, hogy észrevettem volna. És épen jókor érkezem, hogy tanuja legyek egy per-patvarnak, mely hevesen folyik „Szipoly” ur és az asszony között. A női tolettéről volt szó, ezen tárgy pedig még a legrendezettebb háztartásokban is gyakori oka az összezördüléseknek.

— Mindenképen el akarok menni a tiz-oltók báljára, — mondá az asszony, igen kedves társaság lesz ott. Valamennyi barátom ott lesznek, tehát nem tehetem azt, hogy meg ne jelenjek.

— Ahogy éppen neked tetszik, feleségem, — mondá „Szipoly” ur, menj a bálba; ami engem illet, itthon maradok; fontos ügyeim vannak!

— Te ne zavartasd magad, csak dolgozzál . . . de igaz, egy kis pénzre volna szükségem; kell, hogy a kalapost és divat-árut hívassam.

— Hogyan? még költségek is?
 — Légy nyugodt, csak ötven-hatvan forint kell némi apróságra, melyeket náluk megrendeltem.

— De nem gondolsz-e arra, hogy holnap 2500 forintot kell kiadnom az új ház részletfizesztésére, pedig alig van ennyi nálam.

— Te meg nem gondolsz-e arra, hogy mit fognak gondolni ismerőseink, ha a tiz-oltók bálján nem a szokásos elegáns ruhában jelenek meg? Mindenki tudja, hogy sohasem tagadtál meg tőlem valamit; azt hinnék tehát, és egész természetesen, hogy vagyonod rendetlen állapotban van, hogy ügyeid rosszul mennek . . . és még nem tudom mit. Te is épp úgy ismered a világot, mint én. De csakugyan, ha egy nőtől a szükségést is megvonják . . .

— A szükségést?! Feleségem, igazad lehet, (valóban az érvelés olyan volt, hogy

nem lehetett megeafólni) te bálba akarsz menni, és fizetni a ruhákat, ez igen szép . . . En is ezt kívánám teljes szívből: igen, de ki fizeti ki holnap a 2500 forintot, ha én nem?

— Rendezkedj úgy, ahogy neked tetszik, de már hirtvedra úszva is szükséges, hogy a bálba menjek.

— Épp oly szükséges az is, hogy kifizessem a részletet a házért. Mit csináljak?

Nem tudom, hogyan egyezkedtek meg a férj és az asszony. Minthogy ez a szövia a kedves házaspárt megakadályozta abban, hogy reám csak a legkevésbébb figyelmet is fordítsák, én szó nélkül vettem botom és kalapomat és elosontam. átkozván a nők hiúságát. A mi a dologban a külön is, az az volt, hogy az utcán meghallottam, hogy „Szipoly” tegnap óta boszontette fizetését. És hihetetlen dolog! Este egy kocsiból a színház előtt egy pompásan öltözött nőt láttak kiszállani . . . Közledelem feleje.

— És ki volt az elegáns hölgy?
 — „Szipoly” asszony.

— Szegény, szegény férjek — mormogám magamban. Egyebet úgy sem tehettem.

Memor.

Első gyilkosságom.

[20. Foly.] (Regény.)

Irta: Macs G., a párisi rendőrség volt főnöke.
 — Az „Aradi Közlöny” számára fordította: H. G. —

VIII.

Gaupe kisasszony. — A + B + j jegy névve változik.

Házmester volt ő ama házban?
 „Nem. A házat egyik lakófel gondolza, a Bethmont házaspár. Emlékszem e névre, mert esetleg épen így hívják egyik unokafivéremet, egy ördögösen csinos fickót.”

„Azt az unokafivért, a ki legközelebb sorozás alá került?”
 „Igen . . . De hát ezt is tudja?”

„Egykori házmesternőjétől, a ki nem mulasztotta el panaszkodni a fölött, hogy ön maeskájának farkából dörögött ki.”

„Tehát még mindig szűrt ellenem, a vén pletykás zsák!”

„Micsoda életmódot folytatott Voiro?”
 „Meglehetősen talányosat. Keveset dolgozott, sokat csavargott és még többet ni-latott.”

„Miből állott jövedelme?”

téztessék egy az aradi lyceumra helyezendő villámhárító felépítése iránt.

Az indítvány elfogadott.
Megkezdődött a napirend tárgyalása, tudomásul vétetett a polgármester havi jelentése.

Miután a belügyminiszter az almáfákat pusztító rértől kiirtása és megvárás tárgyában, továbbá az Arad sz. kir. város területén lévő telkek elkerítése és a kerítések fentartásáról és újból építéséről, végül pedig az elemzésre szolgáló kisebb négy lábu elő állatokkal való bánásmódot iránt alkotott szabályrendeletet a jóváhagyási záradékkal ellátta, ezek a lapokban közzététetni és érvénybe léptetetté fogják.

Tárgyalás alá vétetett ezután a tanács jelentése a pálinkamérsi regalejog bérbeadása tárgyában.

P a r e z István előterjeszté az ezen kérdés tanulmányozására kiküldött bizottság jelentését, dr. M ü l e k Lajos felszólalására azonban a közgyűlés azt határozta el, hogy ezen bővebb tanulmányozást igénylő munkát elnyomja, s a bizottsági tagok közt szétosztja, s tárgyalásába csupán a februári közgyűlésen bocsátkozik.

Az igazoló választmány megalakítása következtében, főispán ennek elnökül V a r j a s s y Józsefet, tagjai közé S c h u s t e r Illés, T a r j á n y Vilmos és ifj. K r i s t y ó r y János bizottsági tagokat nevezik ki, míg a többi tagok a közgyűlés H á s z Sándor, I n k e i Emil, K ö v é r Gábor, dr. M ü l e k Lajos és R o z s n y a y Máttyást választja be.

A bíráló választmányba A r k a y Kálmán, B i n g Vilmos, S z a l a y Antal, K r i s t y ó r y Zsigmond és előbb B o n t s Dóme, majd ennek leköszönése folytán V i z e r Péter választottak be.

A közigazgatási bizottságba öt új tagot kellett választani. A szavazatszedő küldöttség V a r j a s s y József elnöke alatt P é t e r f f y Antal, K u n e z Elek és V a r j a s s y József tagokból alakult meg. Működése tartamára az iles fellegtesztetett.

Az iles újból megnyitván, V a r j a s s y József bejelenti az eredményt.

Beadott összesen 113 szavazat. Ebből G r ü n w a l d Ferenc 112, P é t e r f f y Antal 118, H á s z Sándor 100, S a l a c z Antal 96 és R o z s n y a y Máttyás 61 szavazatot nyervén, mint legtöbb szavazatot nyert tagok megválasztottak.

P a r e z István előterjesztése alapján jóváhagyta ezután a közgyűlés a hajó-utcai városi telek eladás iránt megtartott árverés eredményét, melyen F l o r e s c u Péter 1300 forintért a telket megvette.

S a l a c z polgármester felszólalása folytán ez összeg a városi szegényapóda kiegészítési költségére fog fordíttatni.

Az árvaszakhoz törvényhatósági kirendeltékül T a g a n y i Vilmos és L a c z a y József választottak meg.

A lovató bizottságba pedig elnökül S z a l a y Antal, tagokul H o f b a u e r Sándor, B a r k ó Ferenc, D o g a r u György és N i k o l i t s Péter.

Ezúttan az 1877-ik évre szóló szakbizottságokat alakították meg a következőkben:

Statistical bizottság: Elnöke: a polgármester; jegyzője: a főjegyző; tagjai: Atzél Péter, Boros Vida, Darányi János, Gaal Jenő, Neumann Ede, Posgay Lajos, Rozsnyai Máttyás, Simay István, Kunz Ede, Sontagh Gyula, Millig József, Marschall Lajos, Szöllösi Károly, Antolík

„A hogy a biztos ur kívánja. Addig én várakozom?”

„Kétvenlöt, személynososságának megállapítása végett.”

Kiadtam a megfelelő rendeletet és Ringó polgári rendőr azonnal elment az említett utcába. Fel őra múlva visszaérkezett és egy öreg asszonyt hozott magával, özvegy Bodassné, sérvkötő-készítőnőzt kit a környéken csakugyan „Baudage mama” gujnóv alatt ismertek.

Gaupe kisasszony rögtön felismerte. Az az asszony volt, a kit Voibro bemutatott.

Az asszony előadta származási adatait, 70 évesnek mondta magát, sérvkötőket gyárt és a Nesles-utca 9. szám alatt lakik.

„A „Baudage mama” gujnóvet, tekintettel mesteriségemre, adtak és jóformán csak ezen a néven ismernek. Közel ötven éve lakom ugyanazon házban és ugyanezen idő óta üzem mesteriségemet.”

„Engem úgy értesítettek, hogy ön valami Desirének nagynénje.”

„Igen; unokácsém, Bodasse Desiré! Különböző időkben nálammál. Csakis elhalt férjem után unokácsém.”

„Micsoda mesteréget folytat?”

„Azelőtt kárpitos volt. Szerzett magának eleget a megélhetésre és most nem dolgozik.

„Hol lakik?”

„Dauphin-utca 59. szám.”

„Mikor látta utoljára?”

„Annak már több, mint egy hónapja.”

„Nem nyugtalanította ez?”

„Legkevésbé sem. Gyakran hosszabb ideig sem látjuk egymást. Sőt előfordul, hogy két hétre vagy egy hónapra eltűnik lakásáról, ha valahol másutt keres élvezetet. Jön meg, utazik, elmaradozik a vidéken idegeneknél. Két év előtt hat hétig kórházban fektet és ott alvettet és hamis lakcímet mondott be.”

„Mért tette ezt?”

„Fosvénységéből, biztos ur. Hogy ne legyen kényserülve gyógyításának és apóliának költségeit megfizetni.”

„Jó viszonyban van vele?”

„Jó barátok vagyunk, de ő alapján véve önző, nem törődik senkivel és miután meglehetősen műveletlen, a levélírás nehezebb esik, így tébát sohasem ír nekem.”

„Nős, özvegy, vagy elvált feleség?”

„Nős, de már régen elvált feleségétől. Unokahúgom házasságuk kezdete óta panaszkodott hiteltelensége miatt, úgy látszik, hogy már akkor is a nála alkalmazott tanoncoknál ugyan másként. Miután ezt felesége nem tűrhette, kölcsönös megegyezéssel elváltak. Ő Párisban maradt, felesége pedig elment vidékre családjához.”

Károly, Zárai Ödön, Múlek Lajos, Frint Lajos, Fényes Dezső, Kövér Gábor.

Egészségügyi bizottság. Az 1876. évi XIV. t. cz. 163. §. nyomán választ a törvényhatósági bizottság saját kebeléből 10 tagot.

Tagokul ajánlatba hoztak: Pollák Gyula, Ring Lajos, Kishalmi Ferenc, Suszter Illés, Kiss István, Kapdebo János, Szathmáry Miklós, Schaffner Adolf, Simay István, Laczay József és Kerner Péter.

Népnevelési bizottság. 1876. XXVIII. t. cz. 8. §. Elnök: a polgármester; jegyzője: Varjassy Lajos aljegyző; tagok: Atzél Péter, Boros Vida, Nikodem János, Remetey Károly, Rozsnyai Máttyás, Rotter János, Zárai Ödön, Simay István, Marschall Lajos, Szabó József tanár, Varjassy József, Kuntz Elek, Plesz Mór, Jánossy Demján, Petrovits Tivadar, Arkay Kálmán, Inkei Emil, Abray Lajos, Sándor Athanáz, Weidenfeld István, Barabás Béla, Csik János, ifj. Kristyóri János, Domonkos Lajos, Nagy Kálmán, Wally György, Neumann Adolf; a tanítóknál közül beválaszták: a városi iskolából Máday Máttyás, az agostai felekezeti iskolából Gratzel János, a gör. kel. román iskolából Popovits János, a gör. kel. szerb iskolából Popovits Péter, az izraelita iskolából Neumann Armin.

Iskolaszékek. 34 tag. Tagokul ajánlatnak: Bonts Dóme, Hász Sándor, Robitsek Agost, Remetey Károly, Rozsnyai Máttyás, Arkay Kálmán, Nikolits Péter, Varjassy József, Lukácsy Miklós, Boros Vida, Múlek Lajos, Salacz Gyula, Institoris Kálmán, Tisztai Lajos, Sopkesz Ede, ifj. Kristyóri János, Laczay József, Ring Lajos, Pétterffy Antal, Pollák Gyula, Heeger Ernő, Fényes Dezső, Kunz Elek, Suszter Illés, Müller Károly, Marschall Lajos, Tarjányi Vilmos, Hann Lajos, Simay István, Szalay Károly, Kerner Péter, Szathmáry Miklós, Bing Vilmos, Vizer Péter.

Gazdasági szék. Elnöke: Parez István tanácsnok; jegyzője: Varjassy Lajos aljegyző; tagok: Andreyi Kálmán, Antonovits Miklós, Aggvolgyi Lajos, Berczy Alajos, Barkó Ferenc, Barabás Péter, Brunhuber Nándor, Dogaru György, Don Constantín, Domonkos Lajos, Eliás Armin, Eckstein György, Florescu Péter, id. Gutsjahr Mihály, Gyulai István, Greiner Károly, Herz Miksa, Herl Ignác, Hay Jónás, Heinz Gábor, Kristyóri Zsigmond, Kohn Jakab, Komjáti Zsigmond, Kondorosi József, Laczay József, Mossoczy Gábor, id. Mittelmann Ferenc, Marek Samu, Matyók Pál, Millig Máttyás, Mittner József, Nagy Kálmán, Nikolits Péter, Prodanovits Dóme, Pálffy Ede, Probst Ferenc, Radován György, Rajkay József, Spitzer Rezső, Steinitzer J. Pál, Reisinger Zsigmond, Rosenthal Jakab, Soltz Gyula, Spitzer Ignác, Schwarz Simon, Szűts János, Schor Albert, Stoll Károly, Steiner Jakab, Tóth József, Weisz Mór, Verhos Adam, Weisz Dávid, Wanitsch Ferenc.

Jogügyi bizottság. Elnöke: a polgármester; előadó: Parez János főjegyző; jegyzője: Reicher Károly, fő ügyész; tagok: Institoris Kálmán, Arkay Kálmán, Adler Lipót, Avarffy Ferenc, Bonts Dóme, Barabás Béla, Hász Sándor, Heeger Ernő, Kiss Armin, Keresztes Gyula, Müller Károly, Múlek Lajos, Pétterffy Antal, Robitsek Agost, Remetey Károly, Sopkesz Ede, Szalay Antal, Szele József, Sallai Béla, Stancus Imre, Steinhardt Mór, Szalay Károly, Tarjányi Vilmos, Tenner Pál, Weidenfeld István, Vizer Péter, Winter Adolf, Varjassy József.

„Bodasse Desirének önön kívül van más rokona is?”

„Két távoli unokatestvére, a kik közül az egyik Párisban a Git-le-Coeur-utcában, a másik Fontenay-aux-Rosesban lakik.”

„Van nála többször társaság?”

„Nem gondolnám! Ő maga ágaz és takarít szobájában. Magna hordja szennyesét a mosónőhöz és maga is hozza el föle. Különcz életet folytat.”

„Mennyi jövedelme lehet?”

„Van neki 15—18,000 franc értékű állampapírja, melyek nagyresze egy bankban van letéteményezve, de hogy melyekben, azt nem tudom. A többiét magánál hordja vagy lakásában tartja. Az utóbbit azonban alig hiszem, mert szörnyen fél a tolvajoktól. Szelvényeit mindig maga váltja be a főbevitőhelyen, hogy ne kellessék a váltótűzereknek jutalékot fizetnie.”

„Jártak gyakran együtt kávéházba?”

„Csak elvétve. Leggyakrabban mentünk télen hangversenyekbe vagy színházba, nyáron néha Páris környékére valami falusi ünnepekre. Engem mindig tisztességesen megvendégelt.”

„Melyik kávéházakat keresték föl a leggyakrabban?”

„A Mazarin-, Belgique- és Beuglant-kávéházakat. Ezek a Dauphin-utcában vagy ennek közelében fekszenek.”

„Mikor volt utoljára vele valamely mulatóhelyen?”

„Vasárnap december 13-án. A Mazet-utcában levő Beuglant-ba vezetett, hol barátja, Péter nevű szabó várakozott rá. Éjfélig maradtunk ott. Desiré haza kísért. Másnap, hétfőn délután 4 órakor eljött hozzám, hogy nálam feledett szemrupejét elvigye. Azt beszélte, hogy a Conti-kapartent egy látszeresűnél kék üveget akar beletetetni. Azóta nem láttam.”

„Vasárnap, december 13-án volt.”

„Vágtok közbe élelkem Gaupe kisasszony, hogy e hölgyet „Beuglant”-nál Péterrel és Desirével láttam. Azert emlékszem oly határozottan a napra, mert bucsufölépsem akkor volt. A következő nap kellett a „Lángszék” ezimertült kávéházban szerepelnem, e nagyszerű kuppelttel. A kenesős medell vagy az ezer aggodalomban levő festő.”

Miután a két hölgyhöz további kérdéseket nem kívántam intézni, először is Gaupe kisasszonyt bocsátottam el oly felhívással, hogy másnap délután 2 órakor ismét jelenjen meg hivatalomban.

„Es mindenek előtt a legszigorubb hallgatást kívánok mindenkiel szemben mai beszélgetésünkről és mind arról, a mit itt hallott!”

(Folyt. köv.)

Pénzügyi bizottság. Elnök: Sirlott Domonkos tnök; jegyző: Varjassy Lajos aljegyző; tagok: ifj. Andreyi Károly, Atzél Péter, Arkay Kálmán, Bing Vilmos, Bonts Dóme, Boros Vida, Dományi József, Grünwald Ferenc, Hirschman József, Hász Sándor, Inkei Emil, Kishalmi Ferenc, Klein Samu, Kristyóri Zsigmond, Lusztig Adolf, Lukácsy Miklós, Fényes Dezső, Múlek Lajos, Neumann Ede, Pollák Károly, Plesz Mór, Rosenthal Jakab, Reicher Ferenc, Sonnenfeld József.

Építészeti bizottság. Elnök: Parez István; jegyzője egyik al-mernök; tagok: Virágh Lajos főmérnök, Barabás Péter, Brunhuber Nándor, Eckstein György, Fényes Dezső, Herz Miksa, Heim István, Heinz Gábor, Hegedüs László, Halmay Andor, Kondorosi József, Prodanovits Dóme, Probst Ferenc, Treytler Antal.

Közvezési és közlekedési bizottság. Elnök: Parez István tnök; előadó: Virágh Lajos főmérnök; jegyző egyik al-mernök; tagok: Boros Béni, Hegedüs László, Halmay Andor, Kövér Gábor, Pekár Károly, Kishalmi Ferenc, id. Gutsjahr Mihály, Neumann Ede, Boros Vida, Nikolits Péter, Mittelmann Bódog, Treytler Antal, Herz Miksa, Inkei Emil, Steiner Jakab, Plesz Mór, Domonkos Lajos.

Parti bizottság. Elnök: Parez István tanácsnok; előadó: Virágh Lajos főmérnök; jegyző: az egyik al-mernök; tagok: Boros Béni, Pekár Károly, Heim István, Hegedüs László, Kishalmi Ferenc, Kövér Gábor, Halmay Andor, Valder Gyula, Herz Miksa, Kondorosi József, Treytler Antal, Kohn Jakab, Probst Ferenc, Prodanovits Dóme.

Árva- és szegényügyi bizottság. Elnök: Urbányi János főkapitány; jegyző: Gily Ede fogalmazó; tagok: a főorvos, a 4. kerületi orvos, Barabás Péter, Dogaru György, Herz Miksa, ifj. Kristyóri János, Millig Máttyás, Mittner József, Neumann Károly, Reisinger Zsigmond, Reicher Ferenc, Sándor Athanáz, Prodanovits Dóme.

Pénzkezelési és könyvvezetést ellenőrző bizottság. Elnök: a polgármester; jegyző: Hoffbauer Lajos t. főjegyző; tagok: Eliás Armin, Bing Ede, Heeger Ernő, Valder Gyula, Waltsch Armin.

Legszeszvilágítási bizottság. Elnök: Urbányi János főkapitány; jegyző: Gily Ede fogalmazó; tagok: Virágh Lajos főmérnök, Boros Béni, Boros Vida, Pekár Károly, Hegedüs László, Kövér Gábor, Inkei Emil, Halmay Andor, Fényes Dezső.

Árviz bizottság. Elnök: a polgármester; tagok: a tanács tagjai, Boros Béni, Pekár Károly, Hegedüs László, Halmay Andor, Dományi József, Hász Sándor, Herz Miksa, Kövér Gábor, Kishalmi Ferenc, Kristyóri Zsigmond, Neumann Ede, Nikolits Péter, Varjassy József, id. Gutsjahr Mihály, id. Mittelmann Ferenc, Grünwald Ferenc, Hirschman József, Bing Vilmos, Dogaru György, Bonts Dóme, Lukácsy Miklós, Pétterffy Antal, Múlek Lajos, Remetey Károly, Szalay Antal, Suszter Illés, Tarjányi Vilmos, Varjassy József, Kövér Gábor.

Nyugdíj bizottság. Elnök: a polgármester; jegyző: Institoris Kálmán főjegyző; tagok: Hász Sándor, Múlek Lajos, Rozsnyai Máttyás, Remetey Károly, Szalay Károly, továbbá a főjegyző, főszámvévo és a főpénztárnok, valamint a tisztviselő és a tanító kar egy-egy választottja.

Prostitutionalis bizottság. Elnök: Suszter Illés; előadó: Urbányi főkapitány; jegyzője: Gily Ede fogalmazó. Tagjai: Pollák Gyula, Tarjányi Vilmos, Lukácsy Miklós, Kapdebo János, Parez Gyula, Dományi József, Rozsnyai Máttyás, ifj. Kristyóri János.

Marhavész bizottság. Elnök: a polgármester; jegyzője: Gily Ede fogalmazó. Tagjai: a főkapitány, a főorvos, a kerületi orvosok, az állatorvosok, Barkó Ferenc, Dogaru György, id. Gutsjahr Mihály, Herl Ignác, Heeger Ernő, Kristyóri Zsigmond, Mittelmann Bódog, Mossoczy Gábor, Neumann Ede, Pollák Gyula, Neumann Samu, Suszter Illés, Szalay Antal.

Sorozóbizottság. Elnök: a polgármester; előadó és helyettes elnök: a főjegyző; orvos: a tisztí főorvos; jegyző: Somogyi László t. alkapitány; tagok: Kristyóri Zsigmond, Hirschmann József, Dogaru György, Nikolits Péter, Prodanovits Dóme.

Színügyi bizottság. Elnöke: a főispán; másodelnöke: a polgármester; tagok: Urbányi János, Institoris Kálmán, Hász Sándor, Parez István, Kövér Gábor, Lukácsy Miklós, Suszter Illés, Múlek Lajos, Rozsnyai Máttyás, Müller Károly, Szontag Gyula, Szalay Antal.

Temetőbizottság. Elnöke: Parez István tanácsnok; jegyzője: Varjassy Lajos aljegyző; tagjai: Urbányi János, Boros Béni, Dogaru György, Barabás Péter, Rozsnyai Máttyás, Nagy Kálmán, Dományi József, Florescu Péter, Mittner József, Prodanovits Dóme, Neumann Károly.

Katonai elszállásolási bizottság. Elnöke: Urbányi János főkapitány; előadó: Institoris Kálmán főjegyző; jegyzője: Somogyi László t. alkapitány; tagjai: Barabás Péter, Nikolits Péter, Reicher Ferenc, Arkay Kálmán, Tarjányi Vilmos, Solenghy Adolf, Pétterffy Antal, Kishalmi Ferenc.

Régi temető bizottság. Elnök: Barabás Péter; tagok: Prodanovits Dóme, Komjáti Zsigmond, Matyók Pál, Probst Ferenc, Pálffy Ede, Aggvolgyi Lajos, Mittner József.

A városi javadalmak házi kezelését ellenőrző bizottság. Elnök: a gazdasági tanácsnok; tagok: Barabás Péter, Herz Miksa, Reicher Ferenc, Heeger Ernő.

Az ut- és csatornaépítésről szóló szabályrendelet tárgyalása Vizer Péter felszólalása folytán szintén a februári közgyűlésre halasztott.

Érdekes tárgy volt a tanács jelentése a tanfelügyelőség azon átiratára, miszerint a város bővítsé ki az állami felsőbb leányiskola helyiségeit.

A tanács a város szornult anyagi helyzete folytán elutasítandónak véli e kérelmet.

K u n e z Elek hozzájárul ehhez, de egy hosszabb és érdekes fejtegetésben gazdag beszédben indítványozza, miszerint az iskolaszékek bizassék meg egy a miniszterhez intézendő memorandum kidolgozásával, melyben a kormánytól az állami leányiskola fejlesztését kérelmezzék.

S a l a c z Gyula ezt oda módosítja, hogy e memorandum előbb a városi közgyűlés elé terjesztessék s viszont a tanács azal bizassék meg, hogy a dolog anyagi oldalát vizsgálva, oly megoldást keressen, mely a várost újabb anyagi áldozatokkal nem terbeli meg.

K e r n e r Péter és L a c z a y József felszólalásukban azt kéri, hogy az állami leányiskola egyik osztálya egyelőre felcserélje helyiségét egy nagyobb városi leányiskolához tartozó teremmel.

F á b i á n főispán kimondja a határozatot, mely szerint mindkét indítvány az iskolaszékek, illetve K u n e z Elek részben a tanácshoz utasítatik.

Utolsó tárgyként I n s t i t o r i s z főjegyző bejelenti, miszerint az idén 1048 frt 66 krt tesz ki az a nyugdíjösszeg, mely sem a nyugdíjazási alapon, sem a városi penztárban felezetett nem találván, a nyugdíj elvezők közt aránylagos levonással felosztandó, mit is a közgyűlés jóváhagyólag tudomásul vett.

Ezzel az iles véget ért.

Folytatását holnap délutánra tűzte ki a főispán.

Az aradi gyárak.

(Az iparhatósági megbízottak jelentése az 1886. év folyamán megsemlélt aradi gyárakról.)

Az aradi kapitányi hivatal mint L-50 foku iparhatóság mellé az 1886. évre megválasztott iparhatósági megbízottak az ipartörvény 173. §-sa és a magyar királyi földmívelés-, ipar- és kereskedelmi miniszteriumnak 1885. évi február 21-én kibocsátott utasítása értelmében az aradi gyárakat a gyártelepeket a múlt év folyamán négy ízben megvizsgálván, arról jelentéseiket a legutóbbi iparhatósági ülésen tabulázatos kimutatásban beterveztették, s minthogy a földmívelés-, ipar- és kereskedelmi miniszteriumnak rendelete szerint ezen jelentések felterjesztés előtt kellő módon közzirre teendők, a szemlék eredményei a következőkben nyilvánosságra hozhatók:

A) Szeszgyárak.

A helyben forgalomban volt 6 szeszgyár vizsgálata B a r k ó Ferenc, H e n d l Ödön és C z é h István iparhatósági megbízottak által foganatosítottat a következő eredménnyel:

N e u m a n n - T e s t v é r e k szeszgyárak és gőzmalmukban a szemlék tartók meggyőződtek, hogy rendes munkás-jegyzék vezettek és hatóságilag lementőzt munkarend van érvényben: a gyárban alkalmazott 12 éven alóli gyermekek az iskolát rendszeren látogatták s gyártulajdonosok munkásaiknak sem szeszes italt sem egyéb árutak hitelbe nem adnak. A gyárban alkalmazott munkások megbetegedése esetén díjtalan gyógykezelésük czéljából, a havi bérből csekély levonás történik s az mint betegség-alap kezelteik: a gyógykezelés vagy a gyár orvosa által vagy a beteg kívánatára a kórházban történik.

A gyári munkások némelyike a gyárban lakással bírván, azok lakásai az egészségi követelményeknek megfelelők s gyártulajdonosok általában a hatósági intézkedéseknek mindenben eleget tettek.

A III-dik évnegyedi szemle alkalmával a 7-ik számú kazán biztosító-szelepen lévő körte hiteltesítetlennek találtott, ami az iparhatóságnak bejelentetvén, ennek intézkedése folytán orvoslatot nyert s a IV-ik évnegyedi szemlekor már rendszeren észleltetett.

A G u t s j a h r M. és fia szeszgyárakban általában semmi hiány sem észleltetett. E gyárban azonban munkások s 12 éven alóli gyermekek alkalmazásában ninesenek, bérlévonások nem történnek, de a beteges gyártulajdonosok költségén a gyári orvos által vagy a kórházban kezeltettek.

A z „A r a d i I s ő g y á r t e l e p e n” a viszonyok rendesek s a Gutsjahr-féle gyárával mindenben megegyezők. E gyárban a balesetek elleni életbiztosítási alapra bérlévonások megkísértettek, azonban a korlátolt felfogású munkások ellenzése miatt a kísérlet abban maradt; ebből kifolyólag az összes munkások életének balesetek s szerencsétlenségek ellen leendő biztosítása tárgyában alkotandó szabályzat iránt az iparhatósági megbízottak előterjesztették tettek az iparhatósághoz, mely az ügyet magáérvá tévén, intézkedett, miszerint a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszteriumhoz felterjesztés menesztessék a munkások életbiztosítási kérdésének törvényhozási, esetleg rendeleti uton való életbeléptetése iránt.

M i t t e l m a n n D. F. és fia szeszgyárakban a törvényes intézkedések pontosan megtartottak találtak: a bérlévonásokból a megbetegültek házilag vagy a kórházban gyógykezelteknek: baleset esetén pedig a sérült munkás, miután azok mindeike egy életbiztosító társulatnál ugy a tökéletes, valamint időleges munkakeptelenség és elhalálozás esetére biztosítva van, napibérének 500-szoros összegét nyeri végkielégítés fejében.

H e r r l I g n á c z szeszgyárában általában minden rendszeren találtak: az egyik kazán vizsgálati bizonyítványát azonban gyártulajdonos felmutatni képtelen volt, mi czélból a helybeli k. államépítészeti hivatal a kereszvizsgálat megkezdése végett felkérte, ezertintette az igazgatóságot, miszerint a jelzett kazán annak. idején meg lett vizsgálva s arról a vizsgálati bizonyítvány gyártulajdonosnak kiadott, minélforva az az iparhatóság által a bizonyítvány megkezdésére s annak ide leendő bemutatására utasított. Időközben a gyár üzeme beszünttetett s jelenleg is s z ü n e t e l.

A S p i t z M a n ó - f é l e szeszgyárban az első szemle alkalmával csakis a munkarend hiánya tapasztaltott, azonban a jelenléte beérkezése előtt már a gyár üzeme beszünttetett s jelenleg sinez forgalomban.

(Befejező közlemény következik.)

Arad város egészségügye.

(A múlt év decemberében.)

Arad város főorvosának 1886. december havi jelentéséből közöljük a következő kivonatot:

A hőmérő legmagasabb állása C°+13.7 decemberhő 21-én délután, legalantabb állása C°-3.0 decemberhő 28-án reggel jegyzetett.

A légsúlymért állása 766.2 mm, legmagasabb 743.9 mm. legalantabb pont között ingadozott.

Az időjárás általában borús, nyirkos, hűvös, a hó utolsó hetében havas volt. Esett 8 nap; havazott 3 nap; csepegett egyszer; fagyos volt 11 nap, egész nap tartó fagy volt ötször. A csapadék magassága 59 mm, ebből hó 17 mm, ködös volt 4 nap.

Uralgó szélirányt képezett a keleti. A közegészségi állapot kielégítő volt, a halálozás az előző hevinál 10 esettel volt kisebb s az újszülöttek száma a halálozást 28 esettel haladta meg.

A hurutos tüdőbajok leginkább jelentkeztek: a csusz s a glümökör gyakoribbá vált. A hevenyfertőző bajok közül a vörheny s a bárányhimlő szörnyenosan mutatkozott. Az előbbi 14 bejelentett eset közül egyszer halálos lefolyású volt.

A dyphteritis 4 esettel fordult elő s két eset végződött halálosan.

A typhus egyszer okozott halálozást. Kórházakban ápolat betegek:

Megyei kórházban: Maradt 167, szaporodott 189, összesen ápolatott 356, ezekből gyógyult 135, javult 24, elhalt 19, maradt 178.

Izraelita kórházban: Maradt 3, szaporodott 9, összesen ápolatott 12, ezekből gyógyult 5, maradt 7.

Összesen maradt 170, szaporodott 198, összesen 368. Ebből gyógyult 140, javult 24, elhalt 19, maradt 170.

A kórházakbn s a különböző városrészekben elhalt a városi lakosságból 88 egysz: ebből 52 fi- és 36 nőnemű. Gyógyuléból érkezett vagy esetleg megbetegült idegenek közül elhalt 14 (9 fi, 5 nő) egysz.

A saját lakásokon elhalt városi lakosokból egyik a belvárosra 27; Pernyávrára 16; Sarkadra 7; Uj telepre 3; Gájra 18; Ségára 4; tanyákra 4. A kórházakban kimult 9.

nyol hadsereg jól védheti magát, de támadó háborúra gyenge: Spanyolország nem tud magában véve semmit, de ha Németország katonákat és tiszteket küld neki, akkor sokat lehet. Németország erre hajlandó. „A mi kormányunknak” — így végzi a „France” cikket — „nevezetesen Coulangier tábornoknak kell megakadályozni a két szomszéd terének kivetését.” A komoly sajtó természetesen nem ad hitelt a „France” adatainak.

Zankow Konstantinápolyban. A hirhirdetéseiről volt bolgár miniszter Zankow, jelenleg Konstantinápolyban van. Zankow a nagyvezér és Nelidoff orosz nagyvezér meghívására folytatózott Konstantinápolyba. A táviratok a helybeli török vakufiztus titkári hivatala és a német konzulatus közvetítették.

Legújabb posta.

Bismarok herceg beszéde. A német birodalmi gyűlés keddi ülése alatt szólalt fel Bismarok herceg beszéde bizonyára hosszú időn keresztül foglalkoztatni fogja Európát, sőt az egész világot, mert a világ a birodalmi cancellártól ily nagyfontosságú fejtegetéseket. A hadsereg létszáma emelésének kérdéséből indulva ki, egyszerre áttért a diplomáciai helyzetre, a béke és háború kérdésére, s merész nyilatkozatokat tett a németországi pertraktatás Németország viszonyát Ausztria-Magyarországhoz, Oroszországhoz, Franciaországhoz. Nem fog észrevétel nélkül maradni sehol, hogy Bismarok, kit angol lapok csak nemrég úgy emlegettek, mint a ki az osztrák-magyar monarchia karára megrököltött saját külön békejéről Oroszországgal, a német birodalom békepolitikájának alapja gyanant monarchiánkkal való viszonyát jelzi melyet bensőbbnek és szívélyesebbnek mond, mint a minő a Bund idején valaha is volt. Ezután azonban azonnal a három császár szövetség politikájának üdvösségét fejtegeti s egész ridegen hangot tartja, mennyire közönyösök Németországra Bulgária dolgai. Főlegesül lenne, — így szól — ha csak perzse is gondolt volna arra, hogy Oroszország ellen, a miatt, hogy ki uralkodjék Bulgáriában, háborút indítson. Nem az Oroszországtól való félelem vezette tehát a hadi létszám emelésének kezdeményezésében Németországot. A háború csak Franciaország felől fenyeget. Itt sem momentán, mert a viszonyok ma jók; de meglopások nem zárják ki, s ezek ellen szükséges a katonai erő szaporítása. Bismarok herceg beszéde, s a benyomás, melyet tett, határozottan békés irányzatú.

Sándor fejedelem redivivus. Philippopolból jelentik a Katkow „Moskowszka” Vjedomosti-jának, hogy Sándor fejedelem becsületességét adta a bolgár küldötteknek arra, hogy „szükség esetében” vissza fog térni Bulgáriába.

TAVIRAT.

A gróf Károlyi testvérek kibékülése. — Budapest, jan. 12. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) A gróf Károlyi testvérek között ma egység jött létre, melynek folytán gróf Károlyi Gábornak testvérei ellen hosszabb idő óta folytatott pere véget ért.

„ARADI KÖZLÖNY” előfizetési feltételei.

Egy évre	12 frt — kr
Fél évre	6 „ — „
Negyed évre	3 „ — „
Egy órára	1 „ — „

Egy évre	14 frt — kr
Fél évre	7 „ — „
Negyed évre	3 „ 50 —
Egy órára	1 „ 20 —

Az előfizetési pénzeket kérjük, legelőszörben posta-utalvánnyal, mielőbb bekiutalni, hogy a lap pontos expedícióját fenntartás nélkül teljesíthessük.

Mutatványszámokat kívánunk a leg hűgig ingyen és bérmentve küldünk.

Arad, 1887. január havában.

Az „Aradi Közlöny” szerkesztője és kiadóhivatala.

NAPTAR.

Január 13. Csütörtök. Róm. cath. naptár Vidor. Veronika. Prot. naptár Vidor. Görög-orosz naptár (1887. január 1.) Ujev. Nagjél 7 óra 48 percz. Nyugszik 4 óra 30 percz.

Január 14. Arad sz. kir. város közigazgatási bizottsági ülése d. e. 9 órakor.

Január 14. Arad megye közigazgatási bizottságának ülése d. e. 9 órakor.

Január 15. „Kölcsey-Egyesület” 6-ik felolvasása a városház díszteremben.

Január 23. Az aradi ügyvédi kamara közgyűlése d. e. 9 órakor, Tökölly-tér 1. szám alatt.

HIREK.

Arad és Vidéke.

— Azon t. előfizetőinket, kik az előfizetési összegekkel még hátralékban vannak, kérjük azok mielőbb megküldésére.

— Arad megyei országgyűlési képviselői körülből 1886—1887-ben. A kir. senői választók 1886-ban választó körlet régi jogon 1. ma szinte 1, föld- és házirtok alapon volt

1903, ma 2145, jövedelem után volt 124, ma 135, értelmiség alapján volt 100, ma 121, választó volt 1228, ma 2402. A radnai körletben régi jogon volt 8, ma 2, föld- és házirtok alapon volt 1600, ma 1554, jövedelem után volt 123, ma 167, értelmiség alapján volt 85, ma 95. A orosz-szenői körletben régi jogon volt 2, ma 8, birtok után volt 1575, ma 1694, jövedelem után volt 146, ma 138, értelmiség alapján volt 96, ma 96, összes választó volt 1819, ma 1936. A pankotai körletben régi jogon volt 4, ma 3, birtok után volt 1552, ma 1637, jövedelem után volt 283, ma 300, értelmiség alapján volt 78, ma 101, összes választó volt 1917, ma 2041. A pécskai körletben régi jogon volt 5, ma 4, birtok után volt 1902, ma 1793, jövedelem után volt 220, ma 217, értelmiség alapján volt 91, ma 102, összes választó volt 2217, ma 2116. A szenői körletben régi jogon volt 17, ma 3, birtok után volt 2030, ma 2229, jövedelem után volt 250, ma 234, értelmiség alapján volt 85, ma 102, összes választó volt 2482, ma 2568. A jászai körletben régi jogon volt 4, ma 1, birtok után volt 1471, ma 2441, jövedelem után volt 83, ma 126, értelmiség alapján volt 79, ma 88, összes választó volt 1637, ma 2656. A megyei összes választók száma a múlt évben kitért 14.016-ot, ez évben pedig 15.897-et, így a választók száma ez évben 1881 többletet tüntet ki.

— A magyar-és erdélyországi minorita rend tartományi főnöke nagyságos és főt. dr. Jánossy Dömjen ur dr. Falk Miksa urat Arad sz. kir. város országgyűlési képviselőjét is kinevezte a rend világi confraterévé.

— **Löténysztési ügy.** Arad megye területén, 1887. évre, állami ménekek a következő községekben alakítottak fedezetési állomásokat, u. m.: Uj-szt.-Annán és Szent-Mártonban 3—3, Almás-Kamarás, Elek, Kis-Pereg, Medgyes-Bodzás, Magyar-Pécska, Nagypél, Ó-Pécska, Ottlaka, Pankota, Szemlak, Sikló és Szekudvar községekben 2—2 s Mácsán 1 ménekel; végre Arad városban 2 ménekel.

— **Kinevezés.** A vallás-és közoktatásügyi miniszter Kerner Péter aradi állami tanítóképződei igazgatót az Arad város területén levő összes görög keleti, román, és szerb elemi nevelési tanintézetek ideiglenes iskolafelügyelőjévé nevezte ki.

— **Népesedési statisztika.** Arad város népesedéseinek mozgalmát a múlt évben ritka kedvező volt, amennyiben 36 születési eset mellett csak 17 halálozási eset fordult elő.

— **Szolgabírák áthelyezése.** Az Arad megye folyó hó 10-iki közgyűlésén megválasztott új szolgabíró Csukay Gyula, a megye főispánja által a nagyhalmgyi járásba osztották be. — Mladin Miklós pedig nagyhalmgyi járásbeli szolgabíróként a radnai járásba helyezték át.

— **Az ügyvédi kamarából.** Dr. Priegl István fiatal aradi ügyvéd a kamarai listomba felvételt, ellenben onnan elhalálozás folytán Kovács József volt békési, s Juhász Lajos volt gyomai ügyvédek kitűntettek.

— **Személyszállító kocsi a városban.** Tegnap reggel sokan megbámulták azt a II-od osztályú vasúti kocsit, mely a Weitenerkávéház előtt állt, s rendeltetését nem bírta kitalálni. A kocsi a beteg özvegy Politzernét szállították Budapestre unokájához Agáinéhoz, a kihöz özvegy Ma yn é Politzerné leánya is végleg felköltözött.

— **A vendéglősök és kávéosok egylete.** tegnap délelőtt 10 órakor a „Három király” szállóban S ch ö r Albert elnöklet alatt rendezte az ülést, mely rendkívül látogatott volt. Az előző jelentés örömmel emeli ki az egylet eddigi sikeres működését, a számvizsgáló bizottság előterjesztése pedig a tagok szaporodását. A tagok száma ez évben 23-al szaporodott. Az összes bevétel 369 forint, a kiadás pedig 300 forint 11 krt tesz ki. Az egylet összes vagyona pedig 1783 forint, mely összeg takarékpénztárakban van elhelyezve. A jelentés tudomásul vételével kapcsolatban Wittmann Károly pénztárnoknak a felmentvénnyel megadott. A budapesti országos vendéglős értekezletre, mely martius hónapban lesz megtartva, a következő tagok választották meg képviselőikül: S ch ö r Albert elnök, dr. Barabás Béla titkár, Tóth János, Rajkay József, S tr i f l e r József, N o v o t n y Lajos, K n a p p Károly, Weizsák Pál, G a v r i l e t t e Miklós és H a m e d y Ferencz. Barabás dr. titkárnak rendes tiszteletdíján kívül 50 frtot szavazott meg az egylet buzgó működéséért. Ezután az eddigi tiszttakar lemondván, a tisztségét következett, melynek vezetésére koronkölül N o v o t n y Lajos lett megválasztva. Egyhanglág megválasztották ezután elnöké S ch ö r Albert, alelnök és pénztárnok Wittmann Károly, titkárrá dr. Barabás Béla, választmányi tagokká: Novotny Lajos, Rajkay József, Weizsák Pál, Knapp Károly, Csitronyi János, Tóth János, póttagokká: Eggenhoffer Antal, Hamedly Ferencz és Szabó Jakab. A bemondói állásra három pályázó jelentkezett: Fried Nándor Főcz József és Kölcseyes Károly, kik közül Fried Nándor 17 szavazattal megválasztották meg. Ezután elhatározta a közgyűlés, hogy a Budapestben megjelenő „Vendéglősök Lapja”-t hivatalos közlönyül választja. Wittmann Károly előterjesztésére, hogy a regalebörök ardi megbízottai kisebb mértékben is kimerik a bort, és ezáltal a többi bormérőknek lényeges kárt okoznak, határozatba ment, hogy az ez irányban szükséges intézkedések megtételével a választmány bizatik meg. Mitan meg P o h l Károly utagul felvetették és a választmányuk jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott, az ülés feloszlott.

— **Felolvasás.** Dr. Fényes Dezső tanár vasárnap, azaz f. hó 16-án d. u. 5^{1/2} órakor fogja a „Szerecsenyák és kókoró” című felolvasását az aradi kereskedő ifjak társulata helyiségében (régi Lloyd-épület I. emelet) megtartani, melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívja a választmány.

— **A halál szeszélye.** Hogy mily saját-szerű végtete van az embernek, élénken illusztrálja a következő eset: Egy halálos ágyán küzdő elgyengült öregasszony a nem remélt válságot szerencsésen keresztül küzdi s az utolsó látásra hazatért egészséges fiatal leány hirtelen megbetegszik s menthetetlenül elvész. Az eset Aradon történt. Özv. H u s s e r l n é már végnapjait érte, s környező tanácsosnak vették már a betegnek Temesváron házasságban élő leányát Reichenbachné Herminát egy utolsó vizontlátásra hazahívni. A nő férjét, s négy gyermekét otthon hagyva siet halálközeli anyja köré, s ide csodák csodája, gyógyított viszó a betegnek, anyja föléled, meggyógyul, ő pedig cserébe megkapja a halálos kórt, hirtelen beteg lesz s két nap múlva e hó 11-én anyja helyett viszik ki a temetőbe. Ilyen a halál szeszélye.

— **Közönetnyilvánítás.** Tek. Nikollits Péter iskolafelügyelő ur mint minden évben, ugy a jelenben is a gaj-külvárosi közszé iskolába járó szegényorsú gyermekek fegyverrel két ótötzet ruhát ajándékozott, mely nem tettért a tanulók nevében ez uton is köszönettel fejezem ki. Aradon, 1887. évi január hó 12-én. Simay István t. tanácsnok, iskolafelügyelő.

— **Halva találtak.** Bella András Pécska-tanvári lakost e hó 7-én virradóra ágyában halva találtak. Az eset a szolgabírói hivatalnak bejelentve, vizsgálat tárgyát képezte, mely alkalmal kiderült, hogy Bella rendkívül rendetlen és iszákos életet folytatótt, s hogy halálát szélhűtés okozta.

— **Táncmulatság Gurahoncon.** Polyó hó 17-én Gurahoncon — mint levelezőnk írja — fényes zárkörű táncmulatság rendeztetik, a Borossebesben létesítendő menházal javára, amely eszme legelőször is a járás derek fészolgabírája P a r a d e y s e r Lajos ur által lett megpénzdítve. A rendezőségnek sikerült a bálynyai tisztre Mészáros Jánosné miniszteri biztosné ó nagyságát Budapestről meggyerni. A bálynya előkelő gurahoncai birtokos leánya s egyenesen a bályra jön le. A táncmulatság sikerét biztosítja az egész vidéken mutatkozó érdeklődés és a rendezőség buzgó fáradozása.

— **Alattiaság.** Egy eleki német leány Franzér Pál durva ösztönének majdhogy áldozatul nem esett. F o d o r Istváné kevermes lakosnő 14 éves csinos leánya, ki e hó 10-én a lökösházi pusztáról hazafelé tartva, utközben találkozott nevezett parasztlégyennel, s ez a véletlen alkalmat fel akarta használni. A leány azonban véde magát lehetőleg, mikor pedig látta volna, hogy védekezés dacára sem bírja magát megmennti, kétségbeesett helyzetében olyat harapott az ember újján, hogy a vér nyomban elborította. Erre aztán a leány megszabadult s futott baba anyjának elbeszélni az esetet mit az tegnap az ügyészségnek be is jelentett.

— **Köröztek.** V l a d u e z György b. gyulai illetőségű 26 éves hű kövacs leány, aki több rendbeli lopás vétsége alatt áll, a b. gyulai törvényszék által nyomozatik.

— **Egy arany karperecz** vészelt el a megyehál alkalmával. Megtalálóját sziveskedjék a rendőséghez juttatni.

Hazánk és a főváros.

— **A miniszterelnök huzárjának temetése.** Csikai Jánosnak, Tisza Kálmán miniszterelnök régi hű huzárjának hült tetemeit kedden este szállították ki a vasúthoz, hogy Gestrre vigyék és ott adják át az örökgondalommak. Az elszállítás a miniszterelnöki palotában megható gyászszertartás előzte meg. A midőn a budai ref. lelkes. tiszteletes S i m o n ur a ravatalhoz, mely az elhunyt érdemeit méltányló díszszel volt felállítva, megérkezett, belépett Tisza Kálmán miniszterelnök, nejevel gróf Degenfeld-Schomburg Ilonával, leányával báró Radányzky Béláné Tisza Paulával, kis fiával Lajossal és herceg Odeschalehi Gyulánéval. A család, melynek az elhunyt Csikai János méltó szolgálja volt, könyvelt szemekkel állotta körül a ravatalt, melyre több koszoru volt helye: ezek között a „Régi hű szolgáló”, — Tisza Kálmán és családjától és „A jó öreg Jaesinák” — Báró Rudnyánszky Bélánétól is. — A ki jelen volt, meghatottan láthatta, mint peregenk végig a fájdalom igazi könyei Magyarorszag miniszterelnökének öz szakáltól környezett arcán. A főri magas család ex igaz resztvének leplezetlen nyilvánítása, minden jelenlét szemébe a meghatottság vissza nem tartható könyelt esatta, s a lelkes gyászimája, a végtisztességre megjelent közönség megkapó elzékenyülése közepette emelkedett a mindele urához. A gyászima és beszéd végzetével a család legifjabb tagja, a kedves Lajoska hangos zokogásba kitérre rejte arzátt édes anyja ölébe, s maga a búseség szolga szerető gazdjára a miniszterelnök, kit az elhunyt ép oly szeretettel hordott 50 év előtt karjain mint a család mostani legifjabb kedves sarját, még egyszer megkerülte a koporsót, mely a hű öreg szolga tetemét rejtette, s utolsó istenhozzádot mondott annak, ki személye körül, több mint egy emberöltőn át teljesítette oadaadó szolgálátát.

— **Rövid hírek.** S o p r o n b a n kedden Horváth Imre és Zsigmond testvéreket Peresztegen paraszt szubancok megölték. Dr. Schmidt vizsgálóbíró kiment a helyszínére s öt

paraszt szubancot elfogtatott. — A pontos fizetővárosok száma szaporodik: újabb Komárom és Soprony városokról is jelentik, hogy nemcsak múlt évi adót fizettek be, hanem előre törlesztettek egy részt az ideiből is. — K u n - H a l a s o n a zsidó hitközség rabbiája, Krausz Vilmos, e napokban nagy érdeklődés közt hazafias szép magyar beszéddel foglalta el állását. — D a e o - r o m á n t é r k é p e k még mindig lappanganak a román nyelvű iskolákban, a miniszter szigorú tilalma dacára: közelébb a szászpénteki tanítóit kapta rajta Kozma Ferencz kolozsmegyei tanfelügyelő s nemcsak a térképet foglalta le, hanem jelentést ett az ügyészségnek is.

A nagy világ.

— **Leányozkötetes Olaszországba.** Köbányáról a napokban megszökött és kedden életét adott magáról. Flórenczben a szép egy Olaszországban tartózkodnak és a körülményekhez képest viruló jó egészségnek örvendnek. Dolguk jól megy, a penzük még nem fogyott el, de megszállta őket a honvágy. A férfi egy gazdag kőbányai fűszerkereskedő fia és keresztény, a leány pedig szintén egy odaváló szármákereskedő leánya és zsidó. Most azt kéri mind a ketten, hogy engedjék meg, hogy a leány kikereskedjék, hogy aztán egymáséi lehessenek. A szülők mindent megígértek, csak vándorló magzat-ják hazatérjenek. A férfi állítolag az 10.000 forint jutalma mellett a kereskedelmi bankból 10.000 frtot vett volna el magával. A jövővi atya saját becsületese adósságának ismerte el az összeget s azért nem avatkozott a dologba a rendőség.

— **Egy gavallér üzemeli.** A legújabb párisi botrány: Báró L. tökéletes párisi gavallér, kit a Faubourg St. Honoré palotájában mindenütt szivesen látnak. Suttogtak ugyan egyszerű-mászor furcsa dolgokat pénzügyi zavarairól, de a szép és udvarias báró csak most virradatok rosszabb napok, hogy több ur hölgy, kik eddig feltűnően pártfogolták, egyszerű feltűnően kezdték vele éreteteni megvetésüket. E tény egy közelébb tárgyalandó pör érdekében meg fogja világítani. Az aristocraticus ur ugyanis azt szokta practizálni, hogy ha egy ur nővel egyedül volt és hízeltő bókjai közben a nő kezét csókolta, értékes gyűrűjét vagy karpereczét elkérte, — hogy hasonlót csináltasson magának. A nő sohasem tagadták meg a finom ur kérését és az ékszer nem látta többé. A báró jól számított, a hölgyek, nehogy a pletyka nyelvére kerüljenek, elhallgatták a vesztéséget. De M. grófné, kit szintén így szedett rá és kinek nem adta vissza gyűrűjét, a dolgot elmondta férjének, ki nem késett a törvényszékhez fordulni. Erre több, hasonlóan meglopott hölgy is kilépett tartózkodó állásából. A törvényszéki eljárás bizonyára még számos érdekes részletet fog felderíteni a gavallér üzemiből.

— **„Kundschaffok” megvendégelése.** Egy bambergi kereskedő új fajta reklámot eszelt ki. Üzlete mellett vendéglő és kávéházi helyiséget nyitott. Ha a vendő számláját kifizeti, egy bárcát kap, mire kinyitlik az összekötő ajtó s a boltból a vendéglőbe lép. Ott a pincér étlapot nyújt át neki, mely a boltos számlának megfelelő tételeket tartalmaz. Így pl. 5 márkányi vásárlásért egy csésze kávé, vagy egy palack sör vagy bor jár. Tíz márkányi vásárlás délelőtti villás reggelire, délután uzsonnára jogosít. Így megy ez fokozatosan egész a teljes ebédig vagy vacsoráig. Az újítás tavasszal fog életbe lépni.

— **Rövid hírek.** S z i n h á z é g é s. A göttingai városi színház hétfőn éjjel 12 óra felé, két órával az előadás után, teljesen leégett. Emberélet nem esett áldozatul — Egy L o n d o n i t u d o s í t ó a bolgár küldöttség ottani tudósírva lapjának a kölni újság, enriusomként az is említi, hogy a sok levél között, melyeket a küldöttség Londonban kapott, van egy angol nő által írott levél is, melynek szerzője egész komolyan ajánlja fel magát bolgár királynak azon esetre, ha a bolgárak a sok jelölt dacára sem kapnának fejedelmet. — N a p o l e o n L a j o s herceg Monealieri grófia, Jeróme másodszületett fia — mint Rómából jelentik — hadnyergent az olasz hadseregbe lépett. — S u e c i p e r t i n d i t i m p r e s s a r i o z a, Lambert, ellen, mert ez nem akarja kifizetni a koplátásért ígért 15.000 francot — a bevétel igen csekély. — A z o l a s h a d ü g y m i n i s t e r i u m b a n történt sikkasztások egy millió francra rúgnak.

SZINHÁZ.

— január 12.

— **A Nyilassi jutalomjátéka.** Az aradi színházban ma este volt a saisonban a legteltebb ház, a társulat derek, fiatal burlesque-comicusának a jutalomjátéka. A ház a szakadásig tömve volt az egyteleneq hely sem maradt üresen. A színe lépő Nyilassit a közönség oly freneticus tapsszal és zajjal fogadta, minőre alig emlékezünk. A zsinórpadlásról óriási boros-üveget telve borral, egy stílt malacozt, nagy babékoszort és egy másik vörösboros palaczkokkal teleagatott koszorút bocsátottak alá. A malacra a Zsupán coupletjéből volt felirva: „Ideálom te maradsz!” A színe került „Zsidó honvéd” Iczikjével Nyilassi minduntalan eleméntaris erővel kitérő habotára ragadta a közönséget. Nyílt jelenetben s felvonás közönségen számtalanszor hívták ki H u n y a d y Margit (Eszther), H a v a s Aranka (Laura), P e t e r d y (Dávid) és S o m l o v a l (Blind) együtt, kik végtelen rokonszenves alakokat hoztak színe. V a d n a y Vilma (Marcsa) arát készítet, hogy a Nyilassi írásti tekintetből eljátszott kis szerepét elra-

gadónak mondjuk. Mert ő játszta. Az előadás végén feltároló tableaut hatást keltett.

— **Somló Sándor** az aradi színház közönségtagjától, Kolozsvárt e hó 23-án „A kit a nők pártfogolnak” ezim alatt egy 1 felvonásos vígjáték kerül színe, melynek ottani színházi körökben szép sikert jólnak.

CSARNOK.

Az ő titka.

[8. folyt.] — Elbeszélés. — Irta: M a r c k E.

— Az „Aradi Közlöny” számára ford. **Eötvös Margit.** — Egyszer az ebéd alkalmával, mikor a hallgatag étkészésnél atyjának a kenyeret odanyújtá, az az iszonyat kifejezésével nézett kezére. — Hogy merészled, — kiáltá felugorva, — ezt a gyűrűt utjaidon viselni? Tudom ki adta neked! (Gnynt akarsz belőlem üzni? Nem mondta ő meg neked, minő feleletet kaptott tőlem?)

Adelma is felállott s a kérő tekintetére a nagynénnyel — remegve a fenyegető veszély kitérésétől — magukra hagyta.

Halványan és izgatottan, lángoló tekintettel állott Adelma atyjával szemközti főfőhére kezét, melyen a saphir-tündöklő, erősen keblére szorítva, s oly hangon, mely kezdetben remegett a felindulástól, de mely lassankint erősebb lett, viszonzá:

— Te megtagadtad Auréltól kezemet, azt nem tilthatod meg nekem, hogy őt szeressem. Szíve az övé örökre s szerelme nélkül nem élhetek. Azonban nincs kedvem meghajolni egy oly erőszakos parancs előtt, mely irgalom nélkül akarja megsemmisíteni boldogságomat. Az atyának sincs jogában, gyermeke jövője felett ily módon határozni, fel sem világosítva őt, miért kell annak úgy történni?

Hangja egyre dacosabb lón, atya fenyegető, haragos tekintete előtt, mely a gyűrűt tapadt. Nehányszor bólintott fejével végtelen szomorun, mint egy néma panaszként s aztán tompán kérde:

— Miért kell ennek így történni? És ha meg is mondanám, mint segítené rajta? Te még sem tudnál ellentállni. Mit ér egy nőnek a legdrágább kötelék, a legszűnőbb fogadalm, ha tanyát út szívében a vágy s elméjét megzavarja. Menj csak, ahová akarsz! Menj, ha a szerenese szólt! De én nem fogom tudelni a napot, melyen az ő nevét viseled. Egyszer, egy rémes éjszakán már pisztolyt ragadtam, hogy életemnek véget vesztsek; ekkor egy hang, egy gyermekajról — a te ajkaidról Adelma — tartott vissza! S most gyermekeim is el akar vigyázni! Ismét csordulig van az a keserű pohár, melyet már egyszer fenéig kellett kihatáritnemem.

Mereven hallgatta Adelma atya szavait s lassankint levonta újjáról a gyűrűt; lecsuszantatta az asztalra, mely közöttük állott. Aztán szobájába sietett, ráborult a kerevetre, fejt annak vánkósára szorítva órákig fektűt ott mezdulatlánul; csak néha-néha tört ki kebléből egy fájdalmas sóhaj s mielőtt egész teste vonaglott a fájdalomtól, zokogva mormolta: „Vége van, örökre vége van!”

Halkan megnyitott az ajtó, az öreg néni jött be s kérte őt, hogy hagyja el a szobát. Ez könnyebbülést szerze.

Adelma, ki a nagynéni belépésénél hirtelen felugrott, tagadolag rázta fejét, de abba mégis beegyezett, hogy a parkba menjen egy kis szabadlevegőt színi. Leült a padra, egy zöldele jávorfa alatt s kezét ölébe nyugasztva gondolkozott a levél felett, melyet Aurélnak akart. — kellett írnia. Nehéz sűrű köd borult a vidékre, mint egy szürke fátyol, melyet egy láthatlan kéz terített ki ég és föld között; egyetlen napsgár sem játszadozott az Inn iszapos hullámaival, melyek mormogva hűmpölyögtek tova; a felhők érinteni látszóttak a stúbi alpok hóval fedett ormait, melyek mogorván tekintettek le a völgybe.

A természet is oly szomorú, lehangolt volt, alkalmas arra, hogy az ember minden boldogságtól búcsút vegyen. Lehajtott fővel, gondolataiba merülve ült ott Adelma, midőn panaszos hangok s nehéz sóhajok ütődtek füléhez. Szíve megremegett; a nesz a kert végén galvákból összetakolt kunyhóból, atyjának kedvenc helyéről jött, hol az esti órákban szeretett időzni. A küzdelem nehéz óráiban csak önmaga és Aurél iránt érzett részvétet. atyjára csak bosszusan és borzadállyal gondolt, mint arra, ki közte és Amél közt oly áthatlan választfalat emelt. E sóhaj s fájdalmas nyögés arra emlékeztet, hogy atya is boldogtalan, hogy atya is szenved, mint ő, s megbánást érzett szívében, a miért oly dacosnak mutatta magát atya előtt.

Felkelt helyéről s lassú léptekkel közelédt a kunyhó felé. Ott ült ő, háttal felé fordulva, könyökét térdére támasztva s ősz fejét kezébe rejtve. Adelma megérinté vállát.

— Atyám! — mondá a régi gyermeki szeretet meleg hangján — miért epesztet szivedet annyira a gondolal és bánattal. Hogy lehetnek en boldog — ilyen áron? Szívesen felkúdozom boldogságomat, ha neked az vigaszt nyujthat.

Fájdalmasan vonaglottak fuom halvány ajkai. Oly ünnepeles komolysággal mondá e szavakat, hogy atya megindultan s meghatottan tekintett fel rá.

— Szegény gyermek! — mondá. Nem én — a végt akarja így! S ez a végt kerlelhetlen! Megfogta leánya kezét s úgy ült ott sokáig, hallgatagon, mintha rég elmult napokra tekintene vissza s annak emlékei vonulnának át lelken: Adelmának azonban forró, ragyogó könyeseppék peregték végig arcán.

— Ne nevez igazságtalannak gyermekem, — kezdé végre és hangja oly lágyan hangzott, minőnek Adelma még sohasem hallotta. — En is akarok neked egy áldozatot hozni. El akarok neked mondani

egy történetet, mely szintén boldog szerelme-
mel kezdődött s világ és embergyűlölettel
ért véget. Azután határoz magad, mit szá-
bad s mit akarsz tenni! Jöjj velem!

Mindketten visszamentek a házba. Adelm-
ma kivette a kezét a toronyoszlopából. Még
mindig hallgatagon, kivett zsebéből egy kul-
cso, kinyitá vele az irasztal egyik fiókját s
egy aranykeretbe foglalt, kicsiny pastelfest-
ményt vett ki belőle.

— Ez volt anyád Adelma, — mondá
atyja.

A fiatal leány először látta annak a nő-
nek vonásait, ki neki életet adott. Mikor
meghalt, még sokkal kisebb volt, semhogy
csak homályosan is emlékezhetett volna rá;
később azonban, ha anyja felől kérdéskö-
dött, atyjának arca elsötétült, a nagynéni
pedig remegve, zavartan parancsolt hallgatást.
Gyermekkorában a félelem egy nemével gon-
dolt anyjára, kiről nem volt szabad soha be-
szélnie; haragosnak, büszkének képzelte őt,
mint a főherke gonosz mostoháját. A
későbbi benyomás sem törte el emlékében a
gyermekkor alkotta képeket és azok mélyen
bevésték szívébe. Most azonban csodálkozva
s elragadtatással látott maga előtt egy ked-
ves, mosolygó arcot, telve élettél és boldogsá-
ggal s egy pár nagy fekete szem derűtlen
és vidáman tekintett rá.

— Oh mily gyönyörű volt! — kiáltott
fel önkénytelenül.

— Igen, ő gyönyörű volt! — ismétlé
atyja, miatt a képet tekintve vette s
hosszan pihentette rajta tekintetét. Te nagyon
hasznosított hozzá, az ő természetét, az ő voná-
sait bírod; az ő arczsine azonban sokkal
élénkebb vala és ő sosem volt oly komoly
elgondolkodó, mint te, ha hallgatsz. Az ő
arczáról szinte sugárzott a vidor kedély s
gondatlan életkedv. Negyvenedik évemet töl-
tém be és még eddig egy női szépség sem
gyakorlott reám oly erős benyomást, mint az

ővé. Egy törvényszéki tárgyaláson láttam őt
először. Miut tanu jelent meg, mivel a vád-
lottak padján ülő cseled egy rövid ideig az ő
szólgálatában is volt s őt is meglátta. Telje-
sen megzavart a röhögés, melyet magam
előtt láttam. Alig hallám, mit válaszol a hoz-
zántézett kérdésekre: de arra jól emlékszem,
hogy az esküfömlát egész ünnepegyességgel
mondá el és hogy igen örvendtem jövő-
ségén, mely egész lényét jellemezte. Egy
hajszál hű akart maradni az igazsághoz s
mégis oly számat érzett a tolvaj iránt, ki
szokogva tilt a rendőr mellett, hogy erősen
hangsúlyozta saját gondatlanságát és a köny-
nyű módot, mellyel nehány ékszerétől meg-
fosztatott.

— E lélek ment minden gonoszától, ár-
tatlantól és tisztá, áthatva szeretettől, jóság-
tól és szelidségtől, — gondoltam magamban. Oh,
mily elfogult, mily boldog valék! Bolond, a
ki nem tudja, hogy a sima fehér homlok vak-
kát tette, a ki nem kutatta, hogy a szép, in-
gerlően szép külső minő lelki tulajdonság-
okat takar. Oly hamar körülhálózott ártatlan
tekinetével, hogy szinte megijedtem, mikor
az irnok jegyzőkönyvében mint színésznőt
láttem bejegyezve, s ezért egyszerű nevét
Meier Nellit a hangzatos Vandau Cornéliára
váltotta. Még aznap este a színházban
valék, hogy viszontláthassam.

Istenem s elvem ellen volt, hogy egy
színésznő nyerte meg tetszésemet. És mégis
— mégis szerettem őt, mint még senkit
egész életemben. Szerettem őt egy ifjú mély,
szenvedélyes szerelmével s egy negyven éves
ember komolyságával. Talán egy kiváló szí-
nési tehetség visszariasztott volna, de ő nem
volt valami nagy művésznő, ő ugyanaz volt
— ő maga. Kecses minden moziulatában s
inkább csengő hangja, bájos megjelenés s
kellemes kifejezés arca megnyerő mint ta-
lán merész alakításai vagy természetes elő-
adása által. Körül volt rajongva a férfivilág-

tól, de ő — mint megtudtam — visszavonul-
tan élt s nem volt válasza a galatériákra
és rajongó szerelméről beszélő levelekre.

(Folyt. köv.)

Szerkesztői üzenet.

— K. D. Gurahonez. Mindenkor szivesen vesznék
nemcsak báli, de egyéb helyi eseményekről szóló gyors
és tárgyilagos tudósításokat

KIS LOTTO.

B r ü n n, január 12-én:

4. 59. 17. 41. 22.

KÖZGAZDASÁG.

Vegyes közlemények.

— A magyar államvasutak első het
bevételének kimutatása: 1887. január 1-7-ig:
utasok száma 97,423, árúk 109,303 tonna,
bevétel 549,650 frt, 1886. hasonló szakában
544,928 forint, ez idén több 4722 forinttal.

Szösszlet.

(Január 12.)

(B.) Készaru nagyban 25.25, kicsinyben
25.75 hordó nélkül, per 100 liter %.

Budapesti gabnatózsda.

(Január 12.)

Mai árak 1 krral olcsóbbak. Gyenge ki-
ulát, jó vételkedv, szilárd irányzat, 10,000
mm. forgalom, teljes árrakkal. Tavasz buza 9.27
9.29, új buza 8.82—8.83, új tengeri 6.18—6.20,

tavaszi zab 6.60—6.62, káposzta-repce 11.62
11.75.

Budapest, január 12. (Az „A r a d i
K ö z l ö n y” eredeti távirata.) Az esti
tőzsde zárlati árfolyamai: Magyar aranyjá-
radék 102.65, magyar papírjáradék 92.60—
magyar hitelbank 300.—, osztrák hitelbank
290.20, London 126.50, Páris 49.90.

Hivatalos árfolyam

a budapesti áru- és értéktőzsdén 1887. évi
januárhó 12-én.

Magyar aranyjáradék 6 sz.	—
Magyar aranyjáradék 4 sz.	102.85
Magyar papírjáradék 5 sz.	92.40
Magyar vasuti kölcsön	149.—
Magyar keleti vasuti államkötvény 1. kib.	99.50
Magyar keleti vasuti államkötvény 2. kib.	125.—
Magyar keleti vasuti államkötvény 3. kib.	118.50
Magyar földterhermentesítési kötvény	104.25
Magyar földterhermentesítési kötv. száradék	104.25
Temes-bánati földterhermentesítési kötvény	104.2
Temes-bánati földterhermentesítési kötv. zár.	104.25
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	104.25
Horvát-szlavon földterhermentesítési kötv.	104.25
Magyar szőlődezmaváltási kötvény	99.50
Magyar nyereségy-sorsjegy-kölcsön	121.—
Tízszázalékos és szegedi sorsjegy	125.—
Osztrák járadék papírban	82.40
Osztrák járadék ezüsten	83.30
Osztrák járadék aranyban	112.—
1860-iki osztrák államsorsjegy	137.50
Osztrák-magyar bankrészevény	875.—
Osztrák hitelbankrészevény	300.50
Osztrák hitelintézeti részevény	291.10
Ja. és kir. arany	5.91
Ezüst	—
20 frankos arany (Napoleon d'or)	9.97

Német birodalmi márka 81.90
London (3 havi váltókért) 126.50
20 markos 12.36

IDEGENEK NEVSORA.

(Január 12.)

Fehérkereszt-szálló. Stanb Vilmos, birt. Koloza-
vár. Gorgey Gyula, birt. Remete. Steinhil Izidor, 16-
bízor. Bpest. Bartos János, felügyelő. Tenevay, Seifert
N. gyáros. Bacs Szentkötve N. Kohn Lázár, Neu-
baum N. utazók, Bacs. Fischer Hermann, utazó, Bpest.
Robicek J. utazó, Komárom.

Nádor-szálló. Graf Oroszky János, birt. Monostor.
Tatár Vazul, szegedjegyő. O-Pecka. Marthy N. gyá-
ros. Világos. Szecsenyi Adolf, bérlo. Borossabas. Szi-
lagyi Gyula, keresk. Győr. Steiner Vilmos, kereskedő.
Petrosenyi Schmidt Endre, gazdaszisz, Mácsa. Kaas
Lajos és neje, gazdaszisz, Mácsa.

Aranykölcs-szálló. Fleischer N. keresk. Domb-
Iratos. Schlesinger J. keresk. Kozsáczner.
Aranyorszók-szálló. Gábor Dániel és neje, al-
járásbíró, Nagy-Halmagy.
Magyar király-szálló. Kejmar Irma, Szeged.
Aranyarszók-szálló. Vendel Márton, magánzó,
Szeged.

Arad városi s z i n h á z.

Polyó sz. 103. 4. bérlet 17. szám.

Csütörtök, 1887. januárhó 13-án:

Tiszt urak a zárdában.

Operette 3 felvonásban.

Kezdeté 7, vége 10 órakor.

Holnap, pénteken:

A két Savoyarde leány.

Énekes szimfonia 5 felvonásban.

Felölös szerkesztő és kiadó:

HINDY ÁRPÁD.

22623—1886.

3 v.—5.3

Felhívás.

A közadók kezeléséről szóló 1883. évi
XLIV. t.-cz. 15. §-a értelmében felhivatnak mind-
azon adókötelesek, kik házbér jövedelmi,
személyes kereseti, tőke, kamat, vagy in-
gatlan birtokra betáblázott tehervallo-
mási leveket még be nem adták, hogy azo-
kat f. hó 7-től számított 8 nap alatt an-
nál inkább beadják, mert mulasztás esetén
a hivatalból kinyomozandó jövedelem
után fognak megadóztatni.

Arad sz. kir. város, 1886. december 27.

A városi tanács.

Báli és farsangi

czikkek,
jutányos árrakon.

Finom férfi bálikeztűk, fehér vagy szines
90 kr, 1 frt, Agrufal 1 frt 10 kr., fehér diva-
tos báli csokor, legfinomabb mollból, csattal
ellátva 20, 25, 30 kr., himzett 30, 40, 50 kr.

Bálicsokrok fehér vagy fehéte selyemből,
vagy atlaszból, szintén csattal ellátva 30, 35, 40,
nagyobbak 50, 60, 70 kr., selyem vagy atlasz
Regatta, fehér vagy fekete 80, 90 kr, 1 frt,
ugyanaz fehér mollból 50, 60 kr.

Keskeny nyakravaló (Halschleifen) selyem
vagy atlasz, fehér vagy fekete 20, 25, 30, 35, fehér
mollból 15, 20 kr., széles nyakravalók és Lavallie-
rek, selyem, divatos kiállítású minden színben
25 krtól kezdve minden áron; legfinomabb chi-
fonból készült ötszörös gallérok 20 kr., ugy an-
oly készítményű kézelők 1 pár 40 kr., báli in-
gek legfinomabb chiffonból, külön báli czélra
készülve, legujabb gallérral ellátva 2.25, 2.50,
2.75; finom szálú férfi-harisnyák minden szín-
ben 30, 40, 50 kr., finom czernából vagy f.-l-
selyem 60, 80 kr, 1.—, 1.25, egész selyemből
1.80, 2 frt.

Férfi báli lakk- vagy keztűbőr cipő. diva-
tos állású 6 frt, 6.50, 7 frt. Regatta férfi báli
cipők, lakk vagy keztűbőr 6 frt, 6.50.

Valódi francia, angol és némethoni finom
illatszerek 1.20, 1.50.

Finom női bőrkeztű, fehér vagy vi ágos
szinű 1.—, 1.10, hosszú fehér 8 gombos 1.60,
1.80, hosszú felselyem 1 frt, 1.20, egészen se-
lyem 1.60, 1.80.

Kivágott, divatos női báli cipők, fehér an-
gol vászonból 2.50, 2.75, fehér atlaszból 3 frt,
3.50, fekete lastingból 2.25, 2.50, aranypor-bőr-
ből 3.—, 3.50. Női harisnyák minden színben.

Báli legyezők 1.—, 1.50, 2.—, különös-
finom 2.50, 3.—, 3.50.

Aréz- és hajporok: Herbert-puder 80 kr.,
Serai-puder, különösen bál alkalmával ajánlható
50 kr, Pálmay Ilka haj- és arczpor 60 kr.

Szalagok, csipkék, nyakfodrok, virágok,
gyöngyök, ékszeretek és toilett-czikkek nagy vá-
lasztékban.

Vidéki megrendelések nagy figyelemmel esz-
közöltetnek, csomagolás nem számítatik.

ERNYEI GYULA,

a „Zöld papagályhoz”, Aradon.

23164—886.

2 v.—5.3

Hirdetmény.

Mindazon háztulajdonosok, kik az 1887-ik évben
házukban beszállásolando katonaságot önköltségükön má-
sol kívánják elhelyezni, figyelemzetnek, miszerint ebből
szándékukat a városi katonai ügyi osztálynál (földszint, ke-
leti rész, kis-terem mellett) 1887. évi januárhó
20-ik napjáig bejelenteni el ne mulasszák, mivel
azonáltal a bejelentések, a katonaszállásolási szabályren-
delet 12. §-a értelmében, nem fognak figyelembe vétetni.
Arad sz. kir. város tanácsa, 1886. decz. 30.

Salacz,
kir. tanácsos, polgármester.

Lópokrócok, plaidek, gyapju-, utazó- és peliche takarók.

Alapított 1827-ben. **SPITZER JAKAB és FIA** Alapított 1827-ben.

posztó-, gyapjuszövet- vászcn- és szőnyeg-kereskedése Aradon.

Ajánlja a téli évadra
dusan felszerelt raktárát
legjobb minőségű és legdivatosabb

brünni, angol és francia
férfi-ruha és téli-kabát szövetek,
erdélyi, gráci Cheviot és Stajer

vizmentes „Moró“-féle lodenokban,
továbbá mindennemű

peruvienne, dosking, posztó és tuffelekben,
a legolcsóbb árak számítása mellett.

Dus választék Jäger-féle czikkekben.

Öltönyök elkészítés, kívánatra a legjobb munkaerők
által és minden ár mellett elvállaltatnak.

Nagy raktár futó- és egyéb szőnyegekben.

Ló-pokrócok, plaidek, gyapju-, utazó- és peliche-takarók.

Legolcsóbb
bevásárlási forrás
Obetkó Kálmán
üzletében
Aradon, főtér 39. sz. a.

Tombola és ajándéktárgyak,
Társasjátékok, domino, lotto, löverseny stb.
Báli- és salon-legyezők, keztűk, fehér
cipők,
Illatszerek, szappanyok, toilett-vizek és haj-
porok.
Petroleum-lámpák, függő és asztali, vala-
mint éjjeli
Istálló- és viharlámpák,
Üvegtermékek, pohártartók, pálnika-szervicek,
bor- és sör-garnitúrák, gyümölcs-tartók, virág-vázák,
Tálcák fából, pléh- és alpacca,
Thea- és kávé-főző gépek, réz és nickel,
Csillárok, üveghől és broneból 6 ágtól 12-ig,
különösen templomok és kápolnába,
Albumok papírból, bőrből, vászon- s plüchéből,
Varró-Necessairek, író mappák és posse-
konyvek.
Pénz- és oldaltárczak,
Fa kosettek ékszernek, kézi munkának és
thea-czukornak.

Virág-asztalok és hozzá való virágcserepek,
Thea-asztalok nyolcz szegietű és kerek má-
nyalappal és anekül.
Gyermekjátékok, figyelemre méltó a bel-
földi ipar- és munkásokarok, munka asztalok,
belföldi ipar, viasz vásznak nstakra, butorra, fürdő-
s mosdó-szobákba,
Futó szőnyegek, valamint nagyobb ebédlő-
szőnyegek,
Ablakredők, vászonból és fából szövve,
Sártörők, szalma, gyékény, tengorfu, Co-
cus és gummiból.
Utazó-táskák, kofferek, plaidok, angol úti
pokróczok,
Ló-pokrócok és kasmir szövetek, belföldi
ipar, igen előnyös árakban. Székek lérczavé, szo-
bai és kerti, fejlette erősek és jutányos árak mellett.
Lábbelik urak, hölgyek és gyermeknek,
Mindennemű harisnyák,
Az egészség fenntartására vízszűrő-gépek tö-
mörített faszénből 1 frt 60 krtól 8 frtig, Szodaviz
készítő gépek 6 frtől 12 frtig,
Orvos és chirurgtjai készletek igen nagy
választékban, külön árjegyzékben, főbb czikkeik,
ágy neműek, flanel, gummi, vászon bandageok,
sérvkötők, bongui és Canderek, méh-tükrök,
Inhalató-gépek, Clystirok, seb-feszkendők,
Irrigaseurók, gummi harisnyák és még min-
denmily szoptató üvegek és tej-szivők.
Kalapok férfiaknak,
Sapkák téli és nyári, nyakkendők, báli és
sötét színben,
Cottillon-tánczjelvények, álarcok a leg-
jutányosabb árakon.

Póstai rendelmények azonnal teljesítettnek.

24—887.

Bérbeadás.

Az aradi Ipartestület háza alatt levő 212
□ méternyi területű, 3.80 m. magas pince-
helyiségek 1887. évi márczius 1-étől, az
ugyanazon ház földszintjén lévő szállóhelyi-
ségek (Herberg) pedig, az emeleti iparoskör
vendéglői ellátásával együtt 1887. július 1-jétől
bérbeadnak s e czélból a zárt ajánlatok
1887. január 25-én, déli 12 óráig nyujtan-
dók b az aradi Ipartestület titkári hivatalá-
ban, hol addig a részletes bérbeadási feltételek
betekinthetők. 48—1
Aradon, az aradi Ipartestület előljárárságá-
nak 1887. jan. 11-én tartott üléséből.

ELIAS ARMIN urnál.
Vidékre postai utánvétellel küldetnek szét.
Victor Schmidt & Söhne,
es. kir. orsz. enged. gyárosok.

Gyár és központi székhely: Bécs,
V. Allee-gassa, Nr. 48. (a déli vasut ma. t.)

2687—886.

Arverési hirdetményi kivonat,

A borosjenői kir. jbiróság mint tlkkyi ha-
tóság közh rre teszi, hogy a m. kir. kincstár
végrehajtónak Adzso Juon és Argyelan Mu-
riucza végrehajtást szenvedő elleni 158 frt 81
kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehaj-
tási ügyében az aradi kir. tvszék (a borosjenői
kir. jbiróság) területén lévő a doncsényi 25.
számu tjtvtben A. I. 1—5. alatt foglalt beltelke-
s ház és 1/4 külállományú földből álló és szol-
galmi joggal terhelt ingatlanságra nézve az ár-
verést 577 frtban, ezenell megállapított kikiál-
tási árban elrendelte és hogy a fennebb megje-
lölt ingatlan 1887-ik évi február 18-án, d. e.
10 órakor Doncsen községhezánál megtartandó
nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási
áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az in-
gatlan becsárának 10 százalékát készpénzben,
vagy az 1881: LX. törvényczikk 42. §-ában
jelzett árfolyammal számítot és az 1881. évi
novemberhó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-
ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadék-
képes értékpapírban a kiküldött kezéhez le-
tenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170 §-a értel-
mében a bánatpénznek a bíróságnál előleges el-
helyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt
átiszolgáltatni.

Kelt Borosjenőn, a kir. járásbíró, mint
tlkkyi hatóság. 1886. augusztushó 6-án.

Hügel,
kir. alj. bíró.

49—1